

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, ul. Toruńska 1 w Gdyni, Starowiejska 19.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł. miesięcznie, 8,85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,34 zł. miesięcznie, 10,01 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6,95 zł., zagranicę 9,25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 3316, 3326, Administracja 3315 — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 137.

BYDGOSZCZ, sobota dnia 15 czerwca 1935 r.

Rok XXIX.

Tragizm franka.

„Frank jest Francją“, „albo padnie frank, albo Francja“ — takie zdania powtarza ulica paryska i z punktu widzenia wewnętrznych stosunków francuskich ma rację, mimo pozornej przesady jaka się w tych demagogicznych zwrotach zawiera. W kraju w którym niema obywatela nieposiadającego oszczędności czy to pod postacią konta bankowego, papierów publicznych, złota, lub bodaj not banku francuskiego zawiniętych pieczętów w przyszłowiowej pożyczosze, kwestja kursu waluty jest bez przesady kwestją życia i śmierci dla obywateli i co więcej, jest takąż samą kwestją życia i śmierci dla całego państwa.

Pozornie wszelkie alarmy uważać można za przesadne. Frank ma 73% pokrycia w złocie, piwnice banku Francji są najbardziej zasobne w żółty metal na kontynencie Europy. Wprawdzie grozi deficyt budżetowy, ale jeśli tyle uboższych państw potrafiło przebrnąć przesilenie gospodarcze i nawet nakrecać na wielką skalę konjunkturę z funduszy publicznych, jakże można się obawiać, aby Francja nie potrafiła zrównoważyć budżetu, jeśli ponadto rozporządza tak skuteczną bronią w czasie kryzysu jak wydalenie setek tysięcy robotników-cudzoziemców i uwolnienie przez to finansów publicznych od kosztów walki z bezrobociem? A jednak przy bliższym rozpatrzeniu sprawy trzeba dojść do przekonania, że **uzdrowienie finansów francuskich jest zagadnieniem nieprawdopodobnie trudnym.**

Deficyty budżetowe zaczęły się od roku 1930 i wynosiły kolejno w ciągu 4-letnich lat 2,6, 5,5, 6,0 i 7,0 miliardów franków. W roku 1935 rząd Doumergue'a zmniejszył ten deficyt na 6,4 miliardów franków. Niestety jednak w tymże samym czasie parlament francuski przerzucał szereg wydatków na budżet nadzwyczajny. W rezultacie doszło do takiego stanu, że obecnie rząd Laval'a musi się liczyć z **deficytem budżetu zwyczajnego w sumie 6—8 miliardów i deficytem budżetu nadzwyczajnego w kwocie 8—10 miliardów.** Ponieważ jednocześnie skarb państwa francuskiego pokrywa deficyt kolejowy w kwocie 5—6 miliardów, wydatki, nie pokryte wpływami, sięgają zawrotnej sumy 20 miliardów franków, t. j. ca. 7 miliardów złotych lub inaczej prawie czteroletniego budżetu państwa polskiego.

Inflacjoniści proponują nader proste wyjście z sytuacji. Wskazują oni, że w pożyczkach ciuclaczy francuskich znajduje się około 50 miliardów franków w banknotach, złocie i dewizach. Proponują więc dewaluację o 30% i wliczają, że przy przewalutowaniu złota i dewiz na nowy parytet franka otrzyma się 20 miliardów niezbędnych do pokrycia deficytu.

Operacja ta jest ogromnie łatwa i zarazem ogromnie trudna ze względu na nastroje społeczeństwa, wrogo usposobionego do tak bezczelnego wyciągania pieniędzy z kieszeni. Poza tem środek ten jest wybitnie jednorazowy i nikt nie może twierdzić, czy najdalej po roku lub po dwóch, nie okażą się nowe deficyty, a wówczas druga inflacja byłaby wykluczona nawet dla najgorętszych jej zwolenników.

Jeśli nie można stosować inflacji, pozostaje tylko droga oszczędności czyli deflacji. Jest ona usłana nieprawdopodobnie licznymi i ostrejmi kolcami. Francuski budżet zwyczajny, sięga 48 miliardów franków. Z tej sumy 12 miliardów idzie na zbrojenia, 20 miliardów na obsługę długów, które sięgają 330 miliardów franków i 16 miliardów na administrację. Do tego dochodzi jakieśmy już wyżej zaznaczali 8—10 miliardów budżetów nadzwyczajnych (w tem po-

Japonia na drodze do opanowania Azji.

Po Mandżurji i Mongolji Chiny Północne mają się stać kolonią Japonji.

London, 14. 6. (PAT). Agencja Reutera donosi z Szanghaju:

Ostatnie wypadki w Chinach północnych nie zaskoczyły większości cudzoziemców, gdyż pierwsze wiadomości o załatwieniu sporu były zbyt dobre, ażeby nie były prawdziwe. Całe Chiny oczekują w wielkiem napięciu rozwoju wypadków i nie będzie rzeczą niespodziewaną, jeżeli dojdzie do starcia. Niektórzy sądzą, że armja kwantuńska chce zmusić Chiny do przyjęcia reżimu japońskiego w Chinach północnych, by w ten sposób utorować drogę do międzynarodowego uznania uprzywilejowanej pozycji Japonji na kontynencie azjatyckim.

Panika w Pekinie.

Pekin, 14. 6. (PAT). Wzrasta tu przekonanie, że władze chińskie nie ustąpią Japończykom i nie przyjmą ich żądań. W każdym razie postulaty japońskie wywołały pewną panikę. **Wiele osób cywilnych opuściło wczoraj Pekin.** W pociągach, idących na południe, zarezerwowano już na kilka dni wielką ilość miejsc. **Japończycy projektują na dziś demonstrację powietrzną nad Pekinem.** W związku z tem policja wezwwała ludność do zachowania spokoju.

Chińczycy uciekają.

Pekin, 14. 6. (PAT). Jeden z członków chińskiej rady wojennej oświadczył przedstawicielowi Reutera, że liczba

wojsk japońskich w Chinach północnych stale wzrasta. Garnizon japoński w Tien-Tsinie **został powiększony o 700 żołnierzy.** Spodziewane jest przybycie w piątek nowych oddziałów japońskich do Czin-Wang-Tao, a do Tangku — w sobotę. W tym czasie liczba żołnierzy japońskich w prowincji Czili wzrosła do 4 tys. Od poniedziałku przez Szan-Hai-Kwan przeszło podobno 12 pociągów pancernych z wojskami japońskimi. Japończycy przygotowują się do demonstracji analogicznej do tej, jaka miała miejsce w r. 1933. Władze chińskie zostały powiadomione, że dziś lub jutro eskadra 17 samolotów japońskich przeleci z Dzenhołu do Pekinu celem spraw-

dzenia ruchu wojsk, ewakuujących Pekin.

Dziś od rana daje się zauważyć **pośpieszne opuszczanie Pekinu przez Chińczyków.** Pociągi, odchodzące z Pekinu, są przepełnione.

Aresztowanie oficerów japońskich.

Pekin, 14. 6. W sytuacji chińsko-japońskiej nocy dzisiejszej zaszła zmiana wskutek aresztowania w prowincji Czahar czterech oficerów japońskich przez władze chińskie. Chiński minister wojny gen. Ho-Ing-Czin wyjechał nagle z Pekinu do Nankinu, nie odpowiadając na nowe ultimatum japońskie.

Pierwsze starcia w prowincji Czahar.

Pekin, 14. 6. (PAT). Komunikat dowództwa armji kwantuńskiej w sprawie incydentu w Czahar stwierdza, iż w przeciwieństwie do oświadczeń strony chińskiej, japońscy oficerowie przetrzymani byli w areszcie przez 5 dni w fatalnych warunkach, bez względu na to, że posiadali wszelkie niezbędne zezwolenia i przepustki. Gdy dziś przed południem komisarz cywilny prowincji Czahar Japonji w Pekinie celem przeproszenia go otrzymał odpowiedź, że w obecnej chwili na przeprosiny jest już za późno. Według obiegających pogłosek, japońskie oddziały w prowincji Czahar szybkim marszem posuwają się naprzód.

W niektórych miejscach doszło już do starć z Chińczykami.

Nowe żądania Japonji.

Nankin, 14. 6. (PAT). Potwierdza się urzędowo wiadomość, że dowództwo armji kwantuńskiej przedstawiło rządowi chińskiemu nowe żądania.

Z miarodajnych źródeł chińskich donoszą, że wczoraj przybyło kilkuset żołnierzy japońskich do Kupei-Kou. Kilka oddziałów japońskich z prowincji Dzenhol posunęło się 4 mile poza Wielki Mur. Przybycie tych wojsk oraz innych oddziałów japońskich, według powszechnego mniemania, wskazuje, że Japonja przygotowuje się do ataku na wypadek, gdy żądania jej nie zostaną szybko i całkowicie uwzględnione.

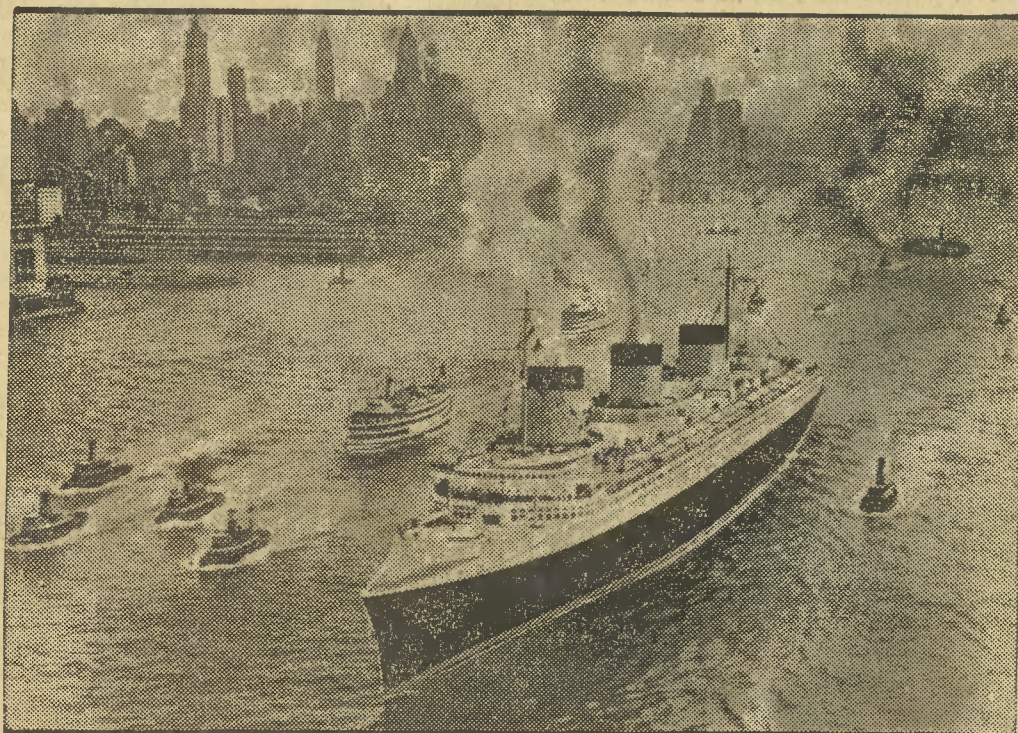
Szanghaj, 14. 6. (PAT). Chiński minister wojny oświadczył, iż nie uważa obecnie za możliwe odpowiedzieć na nowe żądania japońskie.

Szanghaj, 14. 6. (PAT). Z pośród nowych żądań, wystosowanych do Pekinu przez dowództwo armji japońskiej w Kwantungu, podkreślić należy specjalnie: 1) zaniechanie propagandy antyjapońskiej na terytorjum całych Chin; 2) porzucenie wszelkiej myśli szukania poparcia mocarstw zagranicznych przeciw Japonji; 3) współpraca gospodarcza chińsko-japońska winna obejmować Mandżukuo; 4) utworzenie w Pekinie specjalnej administracji pod kierownictwem Kank-Fu, gubernatora prowincji Hopei, znanego przyjaciela Japonji.

Król grecki tęskni do tronu.

Ateny. (PAT) Prasa zamieszcza list Levidin'a, sekretarza b. króla Jerzego, zaadresowany z polecenia ex-króla do jednego z deputowanych w Atenach. W liście tym Levidin pisze m. in.: **król śledzi z dużym wzruszeniem objawy uczuć monarchistycznych ludności greckiej i jest gotów powrócić do Grecji, nie jako szef zwycięskiej partji, lecz jako bezstronny arbiter, godzący wszystkie partje.**

„Normandie“ pobiła własny rekord.

Największy okręt świata — francuska „Normandie“ — przebył drogę powrotną z Ameryki do Europy w czasie niezwykle krótkim, bijąc jeszcze swój własny, a ustanowiony przed kilkoma dniami rekord w zawodach o „błękitną wstęgę“ Atlantyku.

dów franków. Z tej sumy 12 miliardów idzie na zbrojenia, 20 miliardów na obsługę długów, które sięgają 330 miliardów franków i 16 miliardów na administrację. Do tego dochodzi jakieśmy już wyżej zaznaczali 8—10 miliardów budżetów nadzwyczajnych (w tem po-

ważne sumy na zbrojenia i walkę z bezrobociem) i 6 miliardów na pokrycie niedoborów kolejowych.

W celu zaoszczędzenia niezbędnych 12—15 miliardów franków przynajmniej 2/3 tej sumy, a więc 8—10 miliardów musiałoby być potrącone od budże-

tu zwyczajnego. Jest to już bardzo optymistyczny rachunek, gdyż bierze on pod uwagę zmniejszenie deficytu kolejowego z 6 na 2 miliardy i obcięcie wydatków nadzwyczajnych o 2—3 miliardy. Jeśli jednak wziąć pod uwagę, że w budżecie zwyczajnym zwykle oszczędno-

ści mogą się tyczyć tylko t. zw. „części nieopancerzonej” jaktośmy nazywali w Polsce, a mianowicie wydatków administracyjnych, jasnym jest, że oszczędność w kwocie 8—10 miliardów jest najzupełniej niemożliwa. Pozostałaby więc jako ostatnia możliwość poza redukcją budżetu wojskowego — redukcja obsługi długów wewnętrznych czyli podobne uderzenie ciałacza francuskiego po kieszeni, jak przy pomocy inflacji.

Program deflacyjny, jest w warunkach francuskich niepomiarnie trudny, a nawet trudniejszy od inflacji. Gdyby nawet Francja posiadała silny rząd, to i wówczas trudno sobie wyobrazić, aby mógł on wkroczyć na drogę, którą niedługo w Niemczech poszedł Brüning przy pomocy swych „Notverordnungen” i uładował drogę do rewolucji Hitlera. A przecież w Niemczech obniżano tylko płace i ceny. We Francji tymczasem trzeba nietylko obniżyć płace i pobory dobrze zorganizowanych rzesz robotniczych i urzędniczych, ale **ponadto przez zmniejszenie oprocentowania rent państwowych uderzyć boleśniej po kieszeni niemal każdego obywatela!** I kto ma się na to odważyć?...

Tak więc jasnym jest, że w takich warunkach zagadnienie gospodarcze łączy się ściśle z zagadnieniami politycznymi. Jasnym jest ponadto „że frank to Francja”, że „albo padnie frank albo Francja” i że albo rządy parlamentarne będą się zmieniały co parę miesięcy i zabagniały sytuację finansową coraz bardziej, albo też przyjdzie jakaś rewolucja zdołu, która pchnie Francję na nowe tory.

W związku z takim rozumowaniem wymienia się często ugrupowania prawicowe, a przede wszystkim związki byłych wojskowych, które mogą jakoby przyjąć do głosu i przeprowadzić uzdrowienie Francji. Najczęściej słyszy się o „Croix de feu”, kierowanym przez płk. Kazimierza de la Roque, która to organizacja przypomina do pewnego stopnia niemiecki „Stahlhelm”.

„Croix de feu” (Krzyż ognisty) wystąpił poraz pierwszy publicznie na wielką skalę w znanych wypadkach 6 lutego ub. roku, będących następstwem t. zw. stawiskjady. Płk. de la Roque rzucił wówczas swój autorytet na rzecz rządu Doumergue'a i... przegrał na całej linii. Jak wiadomo parlament francuski ugiął się początkowo pod naciskiem ulicy i kombatanów, ale poprzez rządy Doumergue'a, Flandina i Bouissona odzyskał swą wszechwładzę i usunął w cień zagadnienie reformy państwa. Płk. de la Roque pogodził się z tym faktem. Nic nie słysząc o tem, aby jego „Krzyż ognisty” prowadził jakąś żywą akcję przeciwko istniejącemu we Francji porządkowi. Z braku innych celów organizacja ta oczekuje raczej na silniejszą akcję destrukcyjną ze strony frontu socjalistyczno-komunistycznego i **chce przyjąć z pomocą państwu przeciw tym „burzycielom cywilizacji”.**

Takie zamierzenia „Ognistego krzyża” są do pewnego stopnia kopją działalność Stahlhelmu, który również **pozostawał ciągle w odwoźcie i to tak długo, aż Hitler doszedł do władzy.** W odniesieniu jednak do „Croix de feu” sprawa ma się o tyle inaczej, że organizacja ta przyjmuje również pod swe skrzydła młodzież pod nazwą „Volontaires nationaux”. Na czele tych „ochotników narodowych” stoi 25-letni syn zmarłego marszałka Maud'hui i znajduje się już w zasadniczym sporze z płk. de la Roque na temat celów organizacji. Młodzież bowiem rozumie aż nadto dobrze, że w epoce szalejącego kryzysu może liczyć na szersze perspektywy życiowe tylko w wypadku rewolucji i dla tego domaga się rozszerzenia celów „Ognistego krzyża” poza szranki czekania na rewolucję komunistyczną, **w kierunku przebudowy obecnego porządku wewnętrznego we Francji.**

W stosunku jednak do kapitalnego zaogadnienia finansowego, który znajduje się u podstawy obecnego wrzenia politycznego widzimy, że podobnie jak beznadziejnie kształtuje się możliwość uzdrowienia finansów przy pomocy deflacji względnie inflacji, tak samo trudno sobie wyobrazić sanację polityczną przy pomocy rządów parlamentarnych lub przez rewolucję prawicową, gdyż niestety jak dotychczas brak jest zupełnie takich zdecydowanych rewolucjonistów poza garstką młokosów.

Rząd nie bierze udziału w pracach nad nową ordynacją wyborczą.

Wniosek o powołanie rzeczoznawców, mających orzec czy projekt B.B. jest zgodny z Konstytucją — odrzucono.

(Od własnego sprawozdawcy parlamentarnego):

Warszawa, 14. 6. Sejmowa komisja konstytucyjna zakończyła na wczorajszym przedpołudniowym posiedzeniu dyskusję ogólną nad projektami ordynacji wyborczych do Sejmu i Senatu.

W dyskusji generalnej zabrał jeszcze głos pos. **Chrucki (Ukrainiec).** Uważa on, że projekt ordynacji BB zaprzecza istnieniu Ukraińców jako samodzielnego organizmu narodowego, bowiem projekty ordynacji podkreślają zasadę, że **państwo polskie jest jednolitem narodem.** Jednak forma ta nie osiągnie sukcesu, a może tylko zanarchizować życie polityczne Ukraińców. Opowiada się, że będzie głosował za projektem PPS.

Na tem wyczerpano dyskusję ogólną. Zabrał głos raz jeszcze

poseł Niedziałkowski (PPS),

jako referent projektu swego klubu.

Postawił on na wstępie pytanie referentowi projektu BB p. Podoskiemu: **„Jakie argumenty prawne pozwalają umieścić projekt BB w ramach obowiązującej Konstytucji?”**

Ks. Szydelski postawił kropkę nad „i” gdy mówił, że projekt BB jest jakby **kompromisem między bezpośrednio a pośrednim prawem wyborczym.** My jednak — powiada Niedziałkowski — **nie jesteśmy powołani do robienia kompromisów między zasadą, którą Konstytucja gwarantuje społeczeństwu, a drugą zasadą, leżącą poza Konstytucją.**

Drugą kategorią życzeń jest, abyśmy otrzymali od referenta projektu większości wyjaśnienie myśli państwowej i politycznej, która leży u podstawy tego projektu. Pod tym względem ja wywieszam białą chorągiew i takiego wyjaśnienia nie oczekuję.

Są takie prawdy, powiada **Mickiewicz,** które nędrzec powierza tłumowi, takie, które powierza tylko przyjacielom domu i takie, których nie mówi nikomu. Ponieważ **wierzę w mądrość** posła Podoskiego, nie przypuszczam, aby **istotnej** prawdy o motywach państwowych i politycznych tego projektu mógł udzielić nam, t. j. sejmowej komisji konstytucyjnej. (Wesołość). Jedyna myśl polityczna, jaka leży u podstaw tego projektu, polega na tem, że **Panowie chcą wzięć na siebie cały monopol rządzenia Polską.**

Poseł Podoski,

odpowiadając na stawiane zarzuty, że podział na okręgi wyborcze został dokonany z pokrzywdzeniem wsi na rzecz miast, tak uzasadnia: „Ludność wiejska ma większą ilość niedorośliwych, podczas gdy ludność miejska, wskutek mniejszego naturalnego przyrostu więcej posiada dorosłych”.

Drugi zarzut, że **wysunięto Wschód na niekorzyść Ziemi Zachodnich,** referent usiłuje zbić twierdzeniem, że jeżeli **Pomorze wybiera posła na 136 tys. ludności, Poznańskie zaś na 155 tys.,** a więc jeśli cyfry województw zachodnich są mniejsze, to decydowała tu również kwestja **mniejszego przyrostu ludności** w porównaniu z ziemiami wschodnimi.

Jeśli chodzi o liczbę posłów, referent odpowiada pytaniem: dlaczego projekt PPS stara się powiększyć liczbę posłów? Czyżby ich w Polsce było za mało?

Pos. Stroński: **Prawdziwych** jest za mało!

Pos. Podoski: Jeśliby przyjąć, że liczbę

Francja znalazła się na niezwykle ciekawym zakręcie swych dziejów. Nie jest jeszcze tak źle, aby w jej przyszłość wątpić, ale jest bardzo źle, bo nie widać jeszcze sił, które w przyszłości ją uratują.

St. Strąbski.

ba głosujących wyniesie 16 i pół miliona, to przy systemie, proponowanym przez PPS otrzymalibyśmy aż 660 posłów. W rzeczywistości liczba głosujących, jak można przypuszczać, nie przekroczyłaby 12 i pół miliona, lecz i wtedy otrzymalibyśmy najmniej 500 posłów. **Powaga Sejmu zależy nie od ilości, ale od jakości posłów!**

Odpowiadając na zarzuty w sprawie składu **zgrupowań okręgowych** pos. Podoski stwierdza, że **opozycja przesadza,** mówiąc, iż samorząd terytorjalny jest wyłącznym narzędziem BBWR.

Pos. Czapiński PPS: Decydujący wpływ ma tu samorząd **wiejski,** a ten wygląda tak, jak przedstawił p. Rataj.

Pos. Podoski: **Ustawa otwiera drogę dla reprezentacji robotniczej.**

Pos. Czapiński: Jaką to będzie stanowić część w ogóle wyborców?

Pos. Podoski: Uważamy, że samorząd terytorjalny może najlepiej odzwierciedlać opinię społeczeństwa. Jestem trochę rozczarowany wysuwaniem przez Panów momentem rzekomej **niezgodności projektu z Konstytucją,** gdyż Panowie nie sprecyzowali na czem polega ta niezgodność. Jeśli na bezpośredniość wyborów spojrzymy z punktu widzenia wyborcy, to dotychczasowy system był ułatwieniem dla stronnictwa politycznego, gdyż **listę kandydatów układał sztab partyjny.** Wyborcy zostawiono tylko możliwość zgodzenia się na całą listę, natomiast głosujący **nie mogli**

skreślić kandydata, którego uważał za **nieodpowiedniego.**

Przechodząc do zagadnienia **partij politycznych,** pos. Podoski przyznaje, że świat przechodzi do systemu **monopartyjnego (jednej partji),** gdy jedna partja pochłania inne.

Jeśli więc chodzi o aspiracje partji, powiada referent, to myśmy po to **uchwalali Konstytucję,** aby umożliwić Prezydentowi możliwość powoływania rządu **bez wpływu partji politycznych.** Na monopartję niktby się u nas nie zgodził poza panami z Klubu Narodowego i to tylko wtedy, gdyby oni właśnie mieli być tą monopartją. Nie chodzi nam o utrzymanie, czy osiągnięcie większości w Sejmie, bo do tego wystarczyłoby w zupełności, a może nawet była przydatniejsza dotychczasowa ordynacja wyborcza. Chodzi o coś innego. Jesteśmy na przełomie historii, kiedy **pewne rzeczy już się przeżyły.** Panowie mówicie, że partja to — **społeczeństwo.** Tymczasem partja, to **nikła część tego społeczeństwa.** Nie chcemy także Polski monopartyjnej. Dziś jednak

znaczenie partji politycznych spadło do zera.

Nie chcemy w Polsce doprowadzić do usunięcia poza nawias czynnika społecznego. Jeżeli łamiemy więzy partji, to tylko po to, aby umożliwić przyszyłym posłom bardziej swobodne wypowiedzanie się w sprawach państwowych i niezależne spełnianie swych obowiązków.

Głosowanie i przymówki

Przewodniczący Makowski: Wobec ukończenia dyskusji generalnej, przystępujemy do przegłosowania, **który z projektów weźmiemy za podstawę do dyskusji.**

W tej chwili **pos. Stroński** (Kl. Nar.) zgłasza wniosek: **Sejm przechodzi do porządku dziennego nad wnioskiem klubu BBWR w sprawie ordynacji wyborczej, gdyż jest on niezgodny z Konstytucją.**

Pos. Makowski: Oddaję wniosek posła Strońskiego pod głosowanie.

Stwierdzam, że **większością został odrzucony.**

Pos. Rataj: Panowie odrzuciliście pierwszy wniosek, mieliście do tego moralne prawo. Drugi wniosek, dotyczący **rzeczoznawców (aby się wypowiedzieli, czy projekt BB jest zgodny z Konstytucją)** rozumiem, że Panowie ze względów politycznych mogli odrzucić. Ale Panowie odrzucili także trzeci wniosek, w którym część komisji domagała się rzeczy niezbędnych dla każdego, kto chce uczciwie pracować w komisji...

Przewodniczący: Wszyscy pracujemy tu uczciwie. Pan nie ma monopolu.

Zgłoszono bardzo wiele poprawek.

Po przerwie przystąpiono do dyskusji szczegółowej.

Poseł Rataj proponuje, aby ustalić liczbę posłów na 300, przyczem jeden poseł wypadalby na 100 tysięcy ludności.

Pos. Bilak z Klubu Ukraińskiego domaga się trymandatowych okręgów i podniesienia liczby posłów do 214.

Przy omawianiu rozdziału o prawie wybierania, zgłasza poprawkę poseł Czernicki, że „traci prawo jedynie skazany prawomocnym wyrokiem”.

Pos. Chrucki (Ukr.) stawia poprawkę, by ograniczenie urzędników w pracach wyborczych, dotyczyło nietylko tych okręgów, w których pełnią służbę, ale i w całym państwie.

Pos. Rataj: Stwierdzam, że Pan mnie nie zrozumiał...

Przewodniczący: Proszę ze mną nie polemizować.

Pos. Car (BB): Krótko tylko uzasadnię, dlaczego nasz klub głosował przeciw ostatniemu wnioskowi. Nie jest rzeczą właściwą żądanie od rządu dostarczenia materiału, gdyż rząd w tych pracach nie bierze udziału. Referent oświadczył, że w dyskusji szczegółowej w dalszym ciągu będzie udzielał wyjaśnień.

Pos. Niedziałkowski (PPS): Może Panowie się zgodzą na pozostawienie dzisiejszego popołudnia dla opracowania poprawek.

Pos. Stroński (Kl. Nar.): Stanowisko p. Cara jest nie do przyjęcia dlatego, że **sesję zwołaj Pan Prezydent dla tych przedmiotów i nie można twierdzić, że rząd nie ma z tem nic do roboty...**

Przewodniczący: Ta rzecz jest przegłosowana.

Przystąpiono do głosowania nad wnioskiem formalnym, aby po południu nie odbyło się posiedzenie. Wniosek ten **odrzucono.** (A to im się śpieszy! — Red.)

Poseł Rataj w dalszym ciągu zwraca uwagę, że proporcjonalność nie leży wprawdzie w interesie wsi, ale proporcjonalność prowadzi do absurdu. W praktyce wypadnie tak, że obywatele z Nalewek będą wybierać 1 posła 100 tysięcy głosów, a obywatele z pod Jędrzejowa 190 tys. głosami. Tego nie zrozumie najlojalniejszy obywatel. Należy **podnieść ilość okręgów z 104 na 150.**

Pos. Rymar (Kl. Nar.) uważa, że powiększenie ilości mandatów dla **Krakowa i Lwowa** przy odpowiednim wykrejeniu okręgów wyborczych **ludność żydowska otrzymuje prawie połowę,** podczas gdy jej stosunek procentowy do

(Ciąg dalszy na stronie 10).

Janusz Michałowski.

Więści z południa Wielkopolski.

III.

Kępno w czerwcu 1935.

W poprzedniej korespondencji nakreśliłem już zasadnicze powody zmiany nastrojów ludności polskiej w południowych powiatach Wielkopolski wobec państwa polskiego. Do tych powodów dochodzą jeszcze inne, na które chcę także zwrócić specjalną uwagę władz naszych i polskiego społeczeństwa. A jest ich cały szereg. Wymienię tylko najważniejsze.

A więc zbyt łatwe wydawanie przepustek do Niemiec, dzięki czemu wielu mieszkańców nadgranicznych wsi udawało się do Niemiec na propagandowe kursa hitleryzmu i t. p. zebrania agitacyjne.

Wiele złego narobił także Związek Strzelecki, do którego szeregów zbyt pochopnie przyjmowano ludzi, za mało zważając na ich przeszłość i wartość moralną. Te elementy małowartościowe, zupełnie niepowołane, dostawszy się do drużyn strzeleckich, urządzają zwykłe burdy, przez co zrażają sobie spokojnych i życzliwych im współziomków. Zresztą, że nie wszyscy członkowie „Strzelca” w powiecie kępińskim stoją na należytych polskim poziomie narodowym świadczy o tem najlepiej fakt gremjalnego przystąpienia do „Deutsche Vereinigung” trzech placówek strzeleckich...

Niemniej złego narobiły tu także tarcia, jakie istnieją pomiędzy powiatową władzą administracyjną a inspektorem szkolnym. Tarcia te powstały na podłożu politycznym. Jest to zjawisko zupełnie niepożądane, tem bardziej, że wywołuje tylko wielkie rozgoryczenie, a nawet rozdzielenie wśród miejscowego nauczycielstwa. To też sprawa tych tarć powinna być jak najwcześniej wyjaśniona i zlikwidowana. Ze wszech miar pożądanym jest nawet, aby nauczycielstwo wogóle, lub jak najrzadziej, wciągane było do spraw polityki wewnętrznej, gdyż to ludność ogromnie drażni, a samemu nauczycielstwu szkodzi, bo podrywa jego autorytet. Pożądane byłoby tak samo, aby nie faworyzowano ewangelików, gdyż to ogromnie oburza ludność wyznania rzymsko-katolickiego, czującą się niejako pokrzywdzoną nie tylko w swoich uczuciach religijnych, lecz także i narodowych, które są

jak już to powyżej zaznaczyłem, ściśle związane z uczuciami religijnymi.

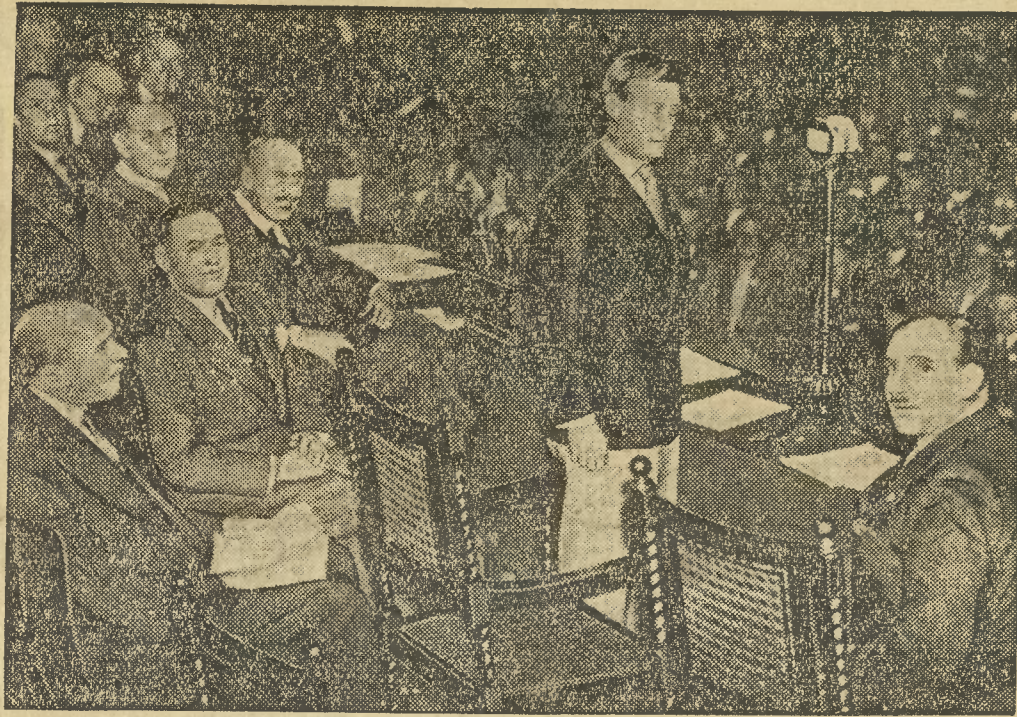
Takie to są główne przyczyny wraz z porzednio już nakreślonymi, niezadowolonia polskiej ludności południowego zakątka Wielkopolski z panujących tu stosunków. Przyczyny te razem wzięte, wywołały owe zgoła niepożądane ekcesy, o których wspominałem już powyżej, a które wywołały tyle niepokoju w polskiej opinii publicznej.

Uważam jednak, że, przedstawiając tylko powody niezadowolonia polskiej ludności z panujących tu stosunków, bez wykrycia i wyjaśnienia przyczyn gwałtownej agitacji niemieckiej właśnie w tych stronach Wielkopolski, podobnie jak na Pomorzu, w powiatach: wejherowskim, kościerskim i innych, nie spełniłbym należycie swego publicystycznego obowiązku. To też wykrycie

przyczyn niemieckiej agitacji w Polsce uważam sobie za obowiązek pierwszorzędnej znaczenia.

Stwierdzam z naciskiem, że jak na południu Wielkopolski, tak i na Pomorzu, wypływa ona w jednym, i w drugim wypadku z jednego i tego samego źródła. Niemcy bowiem, patrząc na szybkie krzepnięcie się państwa polskiego i na wzrastające coraz bardziej znaczenie Polski w Europie, zdają sobie jasno sprawę z tego, że ten wspaniały rozwój naszego państwa, jego siła i autorytet zagranicą nie mogą pozostać bez wpływu na krystalizowanie i budzenie się uczuć polskości wśród ludności polskiego pochodzenia, pozostającej pod panowaniem niemieckim. Część właśnie tej ludności stoi już twardo przy mowie ojców i bohaterów broni się przed wynarodowieniem, część zaś, która kiedyś u-

Książę Walji za porozumieniem angielsko-niemieckim.

Książę Walji wziął ostatnio udział w wielkim zgromadzeniu „Legjonu Angielskiego” w Londynie. Zgromadzenie to wypowiedziało się, jak wiadomo, za porozumieniem Anglii z Niemcami.

Pod OBRAMOWIEM Powieść.
MAREK ROMANŃSKI

22)

(Ciąg dalszy).

Gdy skończył wreszcie swą mozolną pracę, miał przed sobą pierwszy raport szpiegowski Greta Nielsen, wypisany tuszem na zagruntowanym płótnie. Sporządził bezzwłocznie kopję tego raportu, usmiechnął się zadowolony, poczem ramy, płótno i zeskrobiny farby spalił w piecu, nie odchodząc od niego, póki wszystko nie spopielilo się docna.

Emma Wigand jednak nie widziała tego, podobnie jak nie miała najmniejszego pojęcia o tem, że nie bez przyczyny jej dzisiejszy klient nabył to właśnie malowidło jasnowłosej dziewczyny, a nie widoczek przedstawiający wrzosowisko.

Różnica w podpisaniu obrazków przez malarkę stanowiła bowiem również sztyr umówiony. Obrazek opatrzony podpisem o pierwszej literze imienia nie zawierał żadnych tajemnic i można było dowoli zeskrobywać z płótna farbę, a nie znalazłoby się niczego podejrzanego. Widoczek z zachodem słońca przeznaczony był dla określonego nabywcy, podczas, gdy drugi mógł dostać się do rąk każdego. Wisiał też on jeszcze przez dwa tygodnie w sklepie Emmy Wigand, aż wreszcie zakupiony został po długich targach przez jakąś młodą parę, urządzającą sobie mieszkanie.

W ten sposób Greta Nielsen zaczęła swą szpiegowską działalność. Witana pełnymi zachęty słowami starej Niemki, Greta co jakiś czas zjawiała się w jej sklepie i powierzała jej nowe plody swego talentu. Ze swej strony amator obrazów dotrzymał słowa i dość często zaglądał do handlu obrazów na Alexander-Platz, przyczem wychodził zazwyczaj obladowany paczką. Zawsze odgrywał doskonale swą komedię i zawsze równie skrupulatnie omijał pejzaże nieznaney mu malarki, opatrzone podpisem „G. Nielsen”, natomiast nie było wypadku, by pominął któryś z tych, na których imię i nazwisko było umieszczone w całości.

ROZDZIAŁ VI.

Pewnego dnia rano, gdy general Conrad von Strelitz udał się, jak zwykle do biur ministerstwa Reichswehry, Greta po wydaniu kilku koniecznych gospo-

darskich zarządzeń wzięła pozostawiony na stole przez wuja numer dziennika „Völkischer Beobachter” i jęła przegłądać dział drobnych ogłoszeń.

Zgodnie z poleceniem starszego, nie rzucającego się w oczy pana, który niewiadomo gdzie teraz bawił i co teraz robił, dziewczyna nie zaniedbywała nigdy przejrzania tych ogłoszeń w poszukiwaniu, czy nie znajdzie wezwania odnoszącego się do niej.

Od chwili, gdy spotkała się w owej kawiarni z nieznanym, upłynęło już dobrych kilka tygodni i nie jeden pejzaż malowany na przekształconej w pracownię mansardzie, powędrował już do sklepu Emmy Wigand, a stamtąd do mieszkania tajemniczego amatora obrazów, a jednak ani razu dotąd nie naktnęła się na ogłoszenie, które stanowiłoby umówiony sztyr.

Tego dnia jednak było inaczej. Zaraz na wstępie przeczytała anons, w którym poszukiwano inteligentnej papugi, umięjęcej zabawnie kłąć. Oferty należało kierować do administracji pisma dla okaziciela banknotu dziesięciomarkowego, serja S. nr. 282457.

Po przeczytaniu tego ogłoszenia Greta Nielsen nie interesowała się już ani przez chwilę pozostałą treścią dużego dziennika. Instrukcja była zupełnie wyraźna. Ani jej, ani Mandłowi bez istotnie ważnych i nagłych powodów nie wolno było alarmować się wzajemnie drogą anonsów. Najlepszy sztyr powtarzany zbyt często zwraca na siebie uwagę i nie tylko nie staje się pożyteczny, ale wręcz groźny. Porozumiewanie się zapomocą drobnych ogłoszeń znane jest również agentom kontrwywiadu, którzy czytają je nie mniej uważnie od wjaemniczonych. Jeżeli więc Mandel, który

legła naciskowi germanizacyjnemu, zaczyna się teraz powoli z niego otrząsać i powracać do zaniedbanej i zapomnianej już nieraz polskości. Proces ten stale się wzmacnia i budzi wielkie zaniepokojenie wśród świadomych istotnego stanu rzeczy niemieckich sfer politycznych. Znawcy stosunków pozakordonowych stwierdzają jednomyślnie, że proces ów nie da się już niczem zahamować; że jest zbyt żywiołowy i potencjalny, aby można było go utrzymać; że właśnie największe nasilenie przybiera on w pobliżu wspomnianych powyżej okolic południowej Wielkopolski i północno zachodnich powiatów Pomorza.

Przed tem zgola niepożądane dla państwa niemieckiego zjawiskiem, Niemcy próbują się bronić różnymi sposobami. A ponieważ w myśl zasady niemieckiej: „die beste Verteidigung ist der Hieb” — (najlepszą obroną jest atak), przeto też uderzyli oni ze swych najczulszych miejsc na polską ludność naszych pogranicznych terytorjów.

Perfidna gra niemiecka nie uda się, skoro społeczeństwo polskie poważnie uświadomi sobie jej istotne cele i dążenia. To też należy odrazu po zdemaskowaniu bezwzględnie położyć jej kres, naprawiając jednocześnie to zło, jakie już zdołała ona nam wyrządzić.

W tym celu trzeba więc:

1) powstrzymać propagandę niemiecką, dziś tak swobodnie rozwijającą się w Polsce, a wysługujących się jej agitatorów niemieckich należy surowo i przykładnie ukarać;

2) podnieść stan gospodarczy ludności polskiej omawianych terytorjów, które naprawdę przeżywa tu wielką biedę, daleko większą, niż ludność innych części naszego kraju;

3) wzmocnić polskość tych terytorjów przez zdrową pracę kulturalno-oświatową i staranniejsze opiekowanie się ich ludnością tak ze strony państwa, jak i polskiego społeczeństwa;

4) nadsyłać na urzędy w te okolice ludzi poważnych, statecznych, wypróbowanych, tak pod względem narodowym, jak moralnym i służbowym, których czyny nigdy nie będą ranily zwyczajów, obyczajów i światopoglądu miejscowej ludności;

5) załagodzić i usunąć wszelkie tarcia jakie dziś tu istnieją na tle politycznym między poszczególnymi odłamami społecznymi.

Takie to są moje spostrzeżenia i informacje, które w czasie swego pobytu na południu Wielkopolski zdołałem zebrać. Wyciągam z nich odrazu odpowiednio wnioski, formułuję je i na końcu swoich wywodów podaję do wiadomości polskiemu społeczeństwu.

był z pewnością bardziej od niej wytrawnym i doświadczonym, ważył się na skomunikowanie się z nią tą drogą, sprawa musiała być istotnie ważna. Wedle wydanego jej polecenia miała natychmiast po przeczytaniu ogłoszenia zjawić się w składzie perfumeryjnym, który agent prowadził, w składzie będącym parawanem dla jego prawdziwych czynności.

Panna Nielsen przebrała się szybko i oznajmiła krzykliwej gospodyni, że wychodzi i że być może nie wróci na obiad. Nie potrzebowała wcale krepować się i liczyć z czasem, von Strelitz bowiem, bardzo rzadko przychodził na obiad do domu. Był zajęty do późnego wieczora i jadał na mieście, lub też w kasynie oficerskim.

Była już u furtki willi, gdy przypomniała sobie coś i zawróciła jeszcze. Każdy agent wywiadu jest przesądny, to też wrócenie się z drogi poczytała za zły znak. Mimo to jednak nie chciała ruszać się z domu bez małego rewolwru. Udała się do swego pokoju, wzięła z szafy browning i schowała go do torebki.

Mandel wzywając ją, mógł znajdować się w niebezpieczeństwie, mógł potrzebować jej pomocy, lub też pragnął może w przecuciu swego aresztowania dać jej pewne zlecenie. Jeżeli tak było, stykając się z nim wchodziła sama w orbitę niebezpieczeństwa i musiała być przygotowana na wszystko. Poprzysięgła zaś sobie, że w razie zdemaskowania, żadną miarą nie da się wziąć żywcem. Mały, czarny browning ciążyący na dnie jej torebki miał stać się wtedy jej najbliższym przyjacielem i najdroższym, choć strasznym wybawcą.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Czarny punkt na morzu Śródziemnym.

Państwo, którego nikt nie zna.

Czterdziestu mieszkańców na wyspie wulkanicznej. — Podarunek króla włoskiego adwokatowi. — Kraj bez wojska, podatków i paszportów.

Jest pewne państwo, którego nie można znaleźć z łatwością na zwyczajnej mapie. Dopiero, gdy weźmie się do rąk mapę Włoch większych rozmiarów, można znaleźć w środku morza Śródziemnego, naprzeciw północnego wybrzeża Sardynji, mały czarny punkt oznaczony zwyczajnie literą T., czasem całą nazwą „Tavolara”. A dokoła tego czarnego punktu zakreślony jest barwny krąg, w innym kolorze niż ten, jakim obwiedzione są granice królestwa włoskiego.

Oznacza to, że wyspa Tavolara nie jest złączona z Włochami, lecz stanowi niezawisłe państwo, jak San Marino lub Monaco. Kilkudziesięciu bowiem ludzi, mieszkających na tej małej wysepce, posiada jedynego władcę w osobie właściciela Tavolary.

Całe państwo Tavolara jest krajem, unikanym przez ludzi.

Wyspa jest bowiem jednym, wielkim blokiem zastylonej lawy, oderwanej prawdopodobnie w praczasach od sąsiedniej Sardynji i rzuconym w morze, lub też może blokiem lawy, który wypłynął z dna morskiego. Cała wyspa liczy półtora kilometra długości i tyleż szerokości. Można ją zwiedzić całą w przeciągu 30 minut wszędy i wzdłuż. A wszystko, co się na niej widzi, to pasące się trzody owiec, kilku mężczyzn i kilka kobiet, którzy ich strzegą i kilka prostych chałup, przed którymi bawią się dzieci, niezbyt schludne i cywilizowane.

Legenda opowiada, że któryś z królów włoskich przybył pewnego razu na Tavolara i przedstawił się zwierzchnikowi pasterzy owiec następująco: „Jestem królem Włoch”. Na to odparł tamten sucho, ponieważ myślał, że to kpiny: „A ja jestem królem Tavolary”. Wówczas odparł rozbawiony król włoski: „Więc niech tak będzie”. I Tavolara pozostała państwem wolnym.

W rzeczywistości było zupełnie inaczej. W latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku żył w ówczesnej stolicy Toskanji pewien adwokat, nazwiskiem Pietro Barteleoni, który należał do rewolucjonistów i partii do powstania w Toskanji i do przyłączenia kraju do Sardynji. Kiedy się w końcu tak stało i król Wiktor Emanuel III z Sardynji koronował się królem włoskim, przypomniał sobie zasługę adwokata z Florencji, który, oczywiście, znajdował się wśród honorowych gości w czasie uroczystości koronacyjnej. Król zaszczycił adwokata dłuższą rozmową, ofiarowując mu różne odznaczenia, których adwokat nie chciał przyjąć. Dopiero gdy adwokat wspomniał, że spędza każdego lata kilka tygodni na małej wyspie Tavolara, oświadczył król z uśmiechem:

„A zatem ofiaruję tę wyspę po wieczne czasy panu i pańskim potomkom”. Było to 17 marca 1861 roku.

Następnego roku królewski rząd włoski zatwierdził dar królewski w sposób prawny i zawarł z właścicielem wyspy układ, który uznany nawet został w

Nowy rekord „Normandie”.

Paryż. (PAT) Parowiec „Normandie” przebył drogę powrotną z Ameryki do Europy w 4 dni, 3 godziny i 28 minut, osiągając przeciętną szybkość 30,35 węzłów na godzinę i bijąc swój własny rekord, ustanowiony w czasie podróży do Ameryki.

Radek nakręca film „Adam Mickiewicz”.

Ryga, 13. 6. Według doniesień z Moskwy, Karol Radek uda się w najbliższym czasie do Mińska, gdzie będzie współpracował przy nakręcaniu dźwiękowca „Adam Mickiewicz”. Film ten, którego scenariusz opracował znany sowiecki reżyser Grossman, ma być nakręcony przez filmowy trust państwowy republiki białoruskiej.

Jedynie Finlandja płaci.

Waszyngton, 13. 6. (PAT) Finlandja notyfikowała rządowi Stanów Zjednoczonych, iż zapłaci ratę długu, przypadającą na dzień 15 czerwca.

dwa lata później oficjalnie przez Hiszpanię.

Pietro Barteleoni przeniósł się z swoją rodziną do Sassari, ale połowę swego życia przebył właściwie na wyspie Tavolara, którą ogłosił suwerennym księstwem, a siebie nazwał „Piotrem I” i „réxe principe di Tavolara” księciem i królem Tavolary).

Umarł, dożywszy późnego wieku, w roku 1896, po długim i szczęśliwym panowaniu na wyspie.

Obecnie, od r. 1926, rządzi nią jego następca, który nosi nazwisko Karola II-go, a jednocześnie prowadzi intratną kancelarię adwokacką w Sassari.

Mieszkańcom Tavolary, których jest tylko 40-tu, obojętne jest, kto nimi rządzi. Żyją na swojej wyspie szczęśliwi i zadowoleni, nie podróżują nigdzie, nawet na Sardynję i cieszą się, że są wolni od obowiązku służby wojskowej, nie płacą żadnych podatków, nie posiadają policji, ani żadnych władz, ani paszportów.

Żydzi między sobą.

Defraudacja w gminie żydowskiej w Chojnicach.

Chojnice. W mieście naszym istnieje bardzo niewielka gmina żydowska, licząca zaledwie 12 rodzin. Dzieli się ona na dwie grupy, t. zw. niemieckich żydów i polskich, czyli tych z Kongresówki i wschodnich kresów. Od pewnego czasu istnieje w gminie żydowskiej pewne nieporozumienie, które w ostatnich dniach znacznie zaostrzyło się. Jak zdołaliśmy ustalić, kością nieporozumienia jest kantor gminy, który niepodoba się z różnych względów wschodnim żydom. Oliwą na ogień niesnasek, było stwierdzenie defraudacji w kasie gminnej.

W ub. tygodniu, t. zw. wschodnia grupa żydów, zgłosiła w policji, że skarbnik gminy

kupiec Hermann, sprzeniewierzył sumę 1.200 zł. Dochodzenia policyjne obecnie jeszcze trwają i w tej chwili nie jest znany wynik dochodzeń. Stwierdzone zostało — jak nam donoszą — że w kasie gminnej istotnie brak 1.200 zł. Obwiniony żyd Hermann do jakiegokolwiek winy się nie poczuwa i stwierdza, że brak takiej sumy zauważył przy przejmowaniu kasy od żyda Szwarca, obecnie już nieżyjącego.

Do końca roku ub. kasjerem był żyd Szwarz i po jego zgonie, został następcą kupiec Hermann. Pozostaje teraz do ustalenia, kto przywłaszczył sobie pieniądze.

Sensacyjny proces o defraudację w sądzie chojnickim.

Pierwszy dzień procesu. — Zeznania głównego oskarżonego Mellera.

Chojnice, 13. 6. Po stwierdzeniu personalij oskarżonych Mellera i Mrówczyńskiego, sąd przystępuje do odczytywania aktu oskarżenia. Akt oskarżenia obejmuje 52 strony pisma masynowego. Po dokonaniu tej czynności, następuje badanie oskarżonego Mellera.

Przew.: Czy oskarżony przyznaje się do winy, że przywłaszczył sobie z kasy sądowej kwotę 64.170,67 złotych?

Oskarż. Meller: Nie przyznaje się do winy. Po tem oświadczeniu osk. M. opowiada, że w służbie państwowej był od 1920 roku aż do 3. 9. 1934 roku. Przeciężony pracą, fałszywie kontował niektóre wpływy i stąd powstały zamieszania w księgach no i nieścisłości. Wypłata depozytów odbywała się wyłącznie za zgodą sędziego. Były jednakże wypadki, że osk. wypłacał depozyty bezpodstawnie, wiedząc o tem, iż nie było to mu dozwolone. Osk. Meller twierdzi, iż czynił to z litości, gdyż były wypadki, że strony przybywały z dalszych stron a sędzia znajdował się na rokach sądowych.

Oskarżonego Mrówczyńskiego przyjął na własną prośbę ojca tegoż, woźnego w sądzie grodzkim. Na przyjęcie siły pomocniczej nie miał zezwolenia. Oplacał go z własnych poborów, wynoszących 290 złotych. Mrówczyński zastępował go także przy przyjmowaniu wpłat, mógł również sprzedawać znaczki sądowe. Ponieważ miał do niego zaufanie, więc kwitarjusz z odcinkami nie badał, a o dokonanych przez niego oszustwach dowiedział się w toku śledztwa.

Na zapytanie przewodniczącego, skąd mógł osk. Mrówczyński, mając wówczas 18 lat, w tak sprytny sposób fałszować kwity, osk. M. wyjaśnia, iż musiał mieć doradców, czyli jak się wyraził „nauczycieli”.

Przew.: A kto mógł być tym „nauczycielem”?

Osk. M.: Prawdopodobnie siły pomocnicze zatrudnione w sądzie w liczbie 12.

W dalszym ciągu zeznania osk. Meller podaje, że prywatnego majątku nie posiada. Do 1930 roku używał alkoholu normalnie, później jednak stał się nałogowym pijakiem. Na uspokojenie nerwów musiał pić alkohol przed służbą i po służbie.

Osk. Meller z pieniędzy sądowych pożyczał znajomym, zakupywał drzewo opałowe, dawał zaliczki a conto poborów aplikantom K. i Cz., sędziemu Halpernowi i in. osobom. Niektórzy pożyczki zwrócili, inni zaś zalegają do dnia dzisiejszego.

Przew.: Gdzież to te pieniądze się podziały, skoro osk. ich sobie nie przywłaszczył? Przecież nie chodzi tu o kilka tysięcy, lecz o 64.000 złotych.

Osk. M.: Nie mogę tego wyjaśnić. Albo wypłaciłem podwójnie większe depozyty, lub też przez fałszywe księgowanie, suma ta tkwi gdzieś. Do przywłaszczenia nie przyznaje się. Ja nie potrzebowałem tyle pieniędzy.

Przew.: Dlaczego tedy pan zabrał depozyty rzeczowe?

Osk. M.: Walutę zagraniczną na 2121 zł zamieniłem a dlaczego nie zapisałem na konto skarbu państwa, tego nie mogę wyjaśnić.

Przeszło milion złotych za bezczynność.

Z za kulis działalności kartelu drożdżowego.

Na tle działalności kartelów dojdzie do sensacyjnego procesu cywilnego o odszkodowanie, oparte na niesłusznym wzbogaceniu się. Wniesiony został pozew z powodu kartelu drożdżowego i wydania koncesji na drożdźownie.

Właściciel majątków ziemskich, Henryk Przewłocki wystąpił z powództwem o odszkodowanie przeciwko kartelowi, łączącemu 12 fabryk drożdży. W 1926 r. Przewłocki wszczął u władz skarbowych starania o uzyskanie koncesji na otwarcie nowej drożdźowni w jego posiadłościach, jednakże spotkał się z odmową.

Powództwo twierdzi, że umowa między ministerstwem skarbu a kartelem, trwająca od 1 września, nie może być uznana za ważną, — gdyż koncesje na drożdźownie nie stanowią przedmiotu wolnego obiegu, a jedynie uprawnienie władzy publicznej i żąda odszkodowania za straty, poniesione wskutek niemożności otwarcia drożdźowni. Powołuje się na olbrzymie zyski kartelu drożdżowego. Wynosić one mają około 1 zł na 1 kg. drożdży z kontyngentów, przyznawanych poszczególnym zakładom. Jedną z drożdźowni na Pomorzu — która sprzedała swój kontyngent dwuroczny, otrzymała zaś złotych 1.200.000 za bezczynność. Powód wnosi wobec tego o przyznanie mu narazie 10.000 złotych.

Proces o gospodarkę karteli znajdzie się na wokandzie sądu okręgowego w Warszawie, jesienią r. b.

Cztery warunki angielskie dla Niemiec.

London, 13. 6. (PAT). „Daily Herald” donosi, iż Wielka Brytania postawi cztery warunki w rokowaniach morskich z Niemcami: 1) przyznana cyfra tonażu nie będzie cyfrą globalną, lecz odnosić się będzie do poszczególnych kategorii, t. zn., że Niemcy będą mogli posiadać tylko 35 procent tonażu każdej kategorii floty brytyjskiej; 2) budowa okrętów niemieckich będzie rozłożona na szereg lat tak, aby Rzesza nie posiadała samych nowych okrętów, gdy okręty angielskie będą już przestarzałe; 3) zgoda Francji, Włoch, St. Zjednoczonych i Japonji oraz 4) znalezienie sposobu zmiany postanowień traktatu Wersalskiego.

Czy Schacht uratuje guldena?!

Berlin, 13. 6. (PAT). W nadchodzący piątek prezydent Banku Rzeszy dr. Schacht wyjedzie do Gdańska, gdzie na przyjęciu, wydanem przez gdańską izbę handlową wygłosi przemówienie o sytuacji gospodarczej i finansowej Wolnego Miasta. Oficjalnie ze strony niemieckiej wyjazd dr. Schachta do Gdańska motywowany jest jego zamiarem rewidowania prezydenta Banku Gdańskiego dr. Schäfera.

Z ziemi nieszczęścia.

Nadeszły już zdjęcia z brytyjskiego Beludżystanu — ziemi nawiedzonej straszliwym trzęsieniem ziemi. Z lewej strony — ruiny stacji kolejowej w Sariab, położonej o 6 mil od Quetty. Z prawej — ruiny domów w głównym mieście Beludżystanu Quetta, gdzie na gruzach zakwita już nowe życie.

Gdynia.

Gimnazjum Koedukacyjne i Pryw. Szkoła Powszechna Koeduk. dr. Zegarskiego w Gdyni-Orłowie (sprzestanek autobusów, tel. Gdynia 91 27) przyjmuje jeszcze zapisy do wszystkich klas tak gimnazjum jak szkoły powszechnej codziennie od 9-13. Początek egzaminów wstępnych w poniedziałek, dnia 17 czerwca o godz. 8.30. (10412)

Sławna lekkoatletka polska, Stanisława Wasiliewiczówna (Stella Walsh) po dłuższym pobycie w Ameryce wraca do kraju. Wyjazd swój zapowiedziała na dzień 19. bm. na s. s. „Kościszko”.

Ofiary pierwszej burzy wiosennej. Nad Gdynią przeciągnęła w środę gwałtowna burza połączona z licznymi piorunami i ulewem deszczem, która oprócz innych mniejszych szkód dotknęła też właścicieli domu na Grabówku Józefa Pawłowskiego i Kotłowskiego. Na szczęście piorun, który uderzył w dom, nie wznicił pożaru, lecz poraził częściowo znajdującą się wówczas w domu żonę Kotłowskiej Zofię. Straż pożarna była w dniu tym kilkakrotnie przyzwana dla niesienia pomocy dla zagrożonych przez napór wód opadowych obiektów.

Przemysł tytoniu znów kwitnie.

Gdynia. Tutejszej straży granicznej udało się zlikwidować lukratywny handel przemycanymi wyrobami tytoniowymi, uprawianymi przez marynarzy duńskiego statku „Trio” oraz jednego z polskich statków.

Na polskim statku wykryto wielki schowek tuż przy schowku zapłombowanym, w którym przechowywane są w czasie postoju w porcie wolne od opłat akcyzowych wyroby tytoniowe. Do schowku tego były drzwi zamaskowane z przeciwnej strony od drzwi zapłombowanych, tak, że trudno było się domyśleć, że nie tworzy on całości z zapłombowanym schowkiem. W tej pomysłowej skrytce straż graniczna wykryła 13 kg zagranicznego tytoniu, który uległ konfiskacji, a przeciwko przemytnikom wdrożono dochodzenia karne.

Na statku „Trio” odkryto znów 3.000 sztuk papierosów i 3 kg zagranicznego tytoniu, pochowanych w rozmaitych skrytkach kubryków marynarskich.

Przemysł na statkach w związku ze wzmożonym w ostatnich czasach przemysłem wyrobów tytoniowych z Gdańska wskutek dewaluacji guldena, odbił się poważnym zmniejszeniem się produkcji w państwowych fabrykach tytoniu, co spowodowało straż graniczną do znacznego zaostrzenia kontroli i nadzoru.

Rehabilitacja kapitana Strabala

Wielką sensacją obudziło swego czasu zasądzenie kapitana marynarki handlowej komendanta „Lubliń” Strabala na 3 miesiące aresztu za rzekome krzywoprzysięstwo w sprawie pewnej „panny” zatrudnionej na jednym ze statków, która jednak oprócz tego zajęcia robiła nocne wizyty u oficerów innych stojących w porcie statków. Kiedy wizyty te nie pozostały bez skutku, „panna” wniosła przeciwko jednemu z odwiedzanych oficerów skargę o alimentację dla nieślubnego dziecka. W drodze ugodowej oficer ten zobowiązał się płacić alimenty dla uniknięcia dalszych kłopotów i zobowiązanie to wypełniał aż do czasu zamążpójścia „panny”, potem przestał płacić, a to tem więcej iż się dowiedział, że nie był on jedynym wybranym sercem romantycznej dziewczyny. Na ponownej rozprawie w sprawie przyznania alimentów kpt. R. zaprzeczył stanowczo ojcostwu nieślubnego dziecka, powołując na świadka kolegę Strabala, który pod przysięgą potwierdził, że powódka prowadziła się niemoralnie.

Z tego powodu kpt. Strabala oskarżony został o krzywoprzysięstwo i skazany przez sąd okręgowy na 3 miesiące aresztu. Przeciwnie temu wyrokowi wniosł oskarżony odwołanie do sądu apelacyjnego w Poznaniu, który po rozprawie w sprawie i przesłuchaniu dalszych świadków, potwierdzających w całości zeznania kpt. Strabala, złożone w sądzie gdynińskim o niemoralnym prowadzeniu się powódki — uchylił wyrok sądu okręgowego i kpt. Strabala uwolnił od winy i kary.

Uporządkować budownictwo, położyć tamę kombinatorstwu!

Gdynia. Komisarjat Rządu w Gdyni, mając na oku jak najintensywniejsze poparcie ruchu budowlanego, zgodził się wyjątkowo na częściowe wykonanie domów w kierunku pionowym, z tem jednakże zastrzeżeniem, że przerwa między wykonaniem dwóch kondygnacji, a przystąpieniem do wykonania następných kondygnacji, nie może być większa, jak dwa lata.

Była to zasada słuszna, zwłaszcza wobec tych koncesjonariuszy, którzy budowę wykonywali bez pomocy kredytu państwowego, gdyż wobec wysokiej rentowności kamienic czynszowych w Gdyni, częściowo wykonany dom przynosił już w dwóch latach takie dochody, że umożliwiło to właścicielowi nieukończonemu domu wykonanie o własnych siłach wzgl. przy mniejszej pomocy kredytowej, dalszych kondygnacji.

Niestety w praktyce tą koncesję Komisarjatu Rządu nadużyto z wielką szkodą dla estetycznego wyglądu Gdyni. Mamy obecnie szereg takich wyprowadzonych do jednej lub dwóch kondygnacji domów, które od szeregu lat stoją nieukończone i nie otynkowane, szpecząc swoim wyglądem zwłaszcza ulice śródmieścia. Inni znów właściciele nieruchomości wykończyli wprawdzie całe domy, wynajmując w nich mieszkania po horendalnych czynszach, lecz do-

Porozumienie włosko-niemieckie napotyka na przeszkody.

Rzym. (PAT) Według informacji, jakie przeniknęły do tutejszych kół prasowych, ambasador Rzeszy przywieźć miał ze sobą z Berlina następujące propozycje, które przedstawi rządowi włoskiemu: 1) Niemcy wyrażają gotowość niepopierania Absynji i nieczynienia trudności Włochom, 2) Niemcy proponują rozejm prasowy, 3) Rzesza niemiecka gotowa jest zawrzeć rozejm w sprawie Austrii. Pierwsze dwa punkty spotkać się miały z przychylną oceną ze strony Włoch, natomiast kwestia Austrii, która jest przedmiotem ożywionych rozmów

włosko-niemieckich, nie osiągnęła najważniejszych wyników. Pojęcie niemieckie w sprawie Austrii wciąż jest przedmiotem poważnych różnic między Rzymem i Berlinem.

Spadek bezrobocia.

Warszawa. (PAT) Liczba bezrobotnych w dniu 8 bm. na terenie całego państwa wynosiła według danych biur pośrednictwa pracy funduszu pracy — 405,813, co stanowi spadek bezrobocia w ciągu tygodnia o 8,069 osób.

Są i tacy szczęśliwcy!

Z Gdyni piszą nam:

Przed kilku dniami przyniósł „I. K. C.” wiadomość, że są w Polsce miasta, w których lokatorzy mają tylko to zmartwienie, że placą czynsze mieszkaniowe niższe od t. zw. ustawowego, t. j. niższe od czynszu podstawowego z czerwca 1914 r. i mają tylko pretensje do urzędu podatkowego za to, że wymierza im się podatek od lokali nie od rzeczywistej placonego czynszu, lecz od tego, w czerwcu 1914 r. ustalonego czynszu podstawowego.

Każdy z lokatorów gdyńskich, który tą wiadomości przeczytał, odniósł wrażenie, jak gdyby czytał bajkę o cieleciu z 7 głowami. Jak to, więc są w Polsce jeszcze szczęśliwcy, którzy za przywoite mieszkania placą jeszcze mniej aniżeli w czerwcu 1914 r.?

Przecież w Gdyni nawet w najstarszych ruderach przedwojennych, mimo istnienia Urzędu Rozjemczego, który np. od 14 miesięcy ani razu się nie zebrał, właściciele tych ruder rozmaitemi oszukanaczami fortelami umieją się uchylić z pod postanowień ustawy o ochronie lokatorów i pobierają nie wiele mniejsze jak właściciele nowych domów.

Lokatorzy w tych szczęśliwych miastach, gdzie czynsze są mniejsze od ustawowych, mają tylko to zmartwienie, że muszą płacić o kilkadziesiąt groszy, czy nawet kilka złotych wyższy podatek od lokali.

Cóż mają wobec tego powiedzieć lokatorzy gdyńscy, którzy czuli się szczęśliwi, gdyby mogli płacić czynsze choćby o 100 proc. wyższe od czynszów ustawowych z r. 1914 nawet z podatkiem lokalowym. A przecież 80 proc. lokatorów gdyńskich, t. j. urzędnicy, pracownicy państwowi, pracownicy umysłowi i robotnicy nie zarabiają więcej, aniżeli lokatorzy w tych szczęśliwych miastach, w których czynsze są niższe od ustawowych, gdyż ten iluzoryczny, niespełna 10-proc. dodatek lokalny, jest krapką na rozpalonym żelazie.

To też dla logicznie myślącego człowieka, jest trudnym do zrozumienia, dlaczego Rząd z takim uporem utrzymuje w mocy w wysokim stopniu krzywdzącą właścicieli starych nieruchomości, których okres amortyzacyjny wcale się jeszcze nie skończył, ustawę o ochronie lokatorów, a natomiast postawia w Gdyni zupełnie samowolę lichwiarzom niszczyjących z całą bezwzględnością egzystencję tysięcy rodzin gdyńskich, zabijających życie gospodarce, podcinających był handlowi i przemysłowi.

Jeżeli uważało się za zgodne z zasadami prawnymi, w wyjątkowej sytuacji, nawet i po wojnie położyć tamę wyzyskowi lokatorów przez kamieniczników, ponoszących wszystkie ciężary podatkowe, to zupełnie niezrozumiałą staje się obojętność Rządu wobec również wyjątkowej i o wiele szkodliwszej sytuacji, jaką wytwarza w Gdyni lichwa mieszkaniowa, uprawiana przez ludzi nie tylko nieponoszących normalnych ciężarów podatkowych, ale w dodatku korzystających obficie z pomocy funduszy państwowych, na które składa się grosz podatkowy wyzyskiwanych lokatorów.

Nie może być w jednym organizmie państwowym dwojakich pojęć prawnych — dwojakiej etyki. Jeżeli ustawa jakaś w pewnych warunkach była słuszną i konieczną, w jednym wypadku, to powinna ona być słuszną i etyczną w takich samych a nawet gorszych warunkach i w drugim wypadku.

Jeżeli deflacja przeprowadzana z taką bezwzględnością wobec sfer zarobkujących fizycznie i umysłowo, była słuszną i zgodną z pojęciami prawnymi, gdyż podyktowaną koniecznością państwową, to powinna ona też być słuszną wobec sfer posiadających, żyjących z rent od kapitałów, w dodatku nie swoich.

Jeżeli przymusowo obniżono wartość pracy, to obniżona winna być także wartość własności nieruchomości, a tem samem obniżyć ulec winna i renta osiągnięta z tych nieruchomości, w przeciwnym bowiem razie obrażone jest poczucie prawne, zachwiana jest etyka społeczna.

Lokatorzy gdyńscy słusznie więc domagają się od Rządu, aby był stróżem zasad prawnych i sprawiedliwości społecznej, gdyż „fundamentem państwa jest sprawiedliwość” — sprawiedliwość równa dla wszystkich obywateli.

Chełmno.

Osobiste. Z nowym rokiem szkolnym opuszcza Chełmno ks. profesor Mantey, otrzymany zaszczytne powołanie do Rzymu, celem kontynuowania 3 letnich wyższych studiów teologicznych. Cała młodzież chełmińska żegna umiłowanego kapłana-wychowawcy ogromnym smutkiem, gdyż wychowując się pod jego kierunkiem, wyniosła ze szkoły nie tylko wiedzę, ale i głębokie wskazania moralno-religijne, których głosicielem był ks. profesor Mantey nie tylko słowem a przede wszystkim czynem. Żegnając z głębokim żalem, życzymy czciogodnemu ks. prof. Manteyowi, długich jeszcze lat zdrowia, pomyślności i owocnych wyników pracy naukowej.

Złot sokoli w Chełmnie

odbędzie się w sierpniu br.

Z nakazu władz sokolich zostały wszelkie uroczystości sokole na czas trwania żałoby po sp. Marszałku Polski Józefie Piłsudskim odwołane. Dlatego też wyznaczony pierwotnie na 15 i 16 czerwca 1935 r. termin uroczystości obchodu 40-lecia gniazda Chełmno na Pomorzu uległ odroczeniu.

Złot jubileuszowy Sokolstwa w Chełmnie odbędzie się nieodwołalnie w dniu 10 i 11 sierpnia 1935 r.

Wszystkie gniazda na uroczystość obchodu 40-lecia gniazda jubilat Chełmno zapraszamy tą drogą jak najserdeczniej. Szczegółowy program uroczystości podamy jeszcze osobno w prasie. Informacji udziela drh. Tadeusz Odrowski, Chełmno, Dworcowa 6.

Zarząd Tow. Gimn. Sokół w Chełmnie.

Tczew.

Przez zieloną granicę. Na pograniczy polsko-gdańskim w Tczewie policja przytrzymała i osadziła w areszcie 16-letniego Władysława Augustowskiego i 14 letniego Janusza Wolfa, którzy nielegalnie przekroczyli granicę polsko-gdańską.

Wieżenie za kradzież naboju wojskowych. Robotnik Aleksy Matwiejszy zamieszkały w Kobryniu Poleskim, odslugując w 2 batalionie strzelców, stacjonowanych w Tczewie powinność wojskową, na szkodę wojska dopuścił się kradzieży 150 naboju, za co obecnie już jako cywil, przez sąd grodzki skazany został na 6 tygodni aresztu.

Czerwony kur szaleje.

Cztery rodziny robotnicze bez dachu nad głową.

Tczew. Onegdaj w godzinach przedpołudniowych we wsi Subkowy pod Tczewem wybuchł pożar w domu zamieszkałym przez cztery biedne rodziny robotnicze, zatrudnione na majątku ziemskim Subkowy.

Na miejsce pożaru przybyły niezwłocznie ochotnicze straże pożarne, którym pomimo nadludzkich wysiłków nie udało się opanować szalejącego żywiołu. Pastwą płomieni padł cały dom mieszkalny, ubezpieczony na 8.400 zł oraz meble i rzeczy czterech biednych rodzin robotniczych, oszacowane na 1140 złotych.

Przyczyną pożaru miała podobno być wadliwa budowa przewodu kominowego. Policja wdrożyła energiczne dochodzenia.

Z KRAJU.

Chłopi przechowywali pieniądze na strychu. We wsi Międzyrzec Stary, pow. wileńsko-trockiego, w chwili, gdy mężczyźni zajęci byli w polu przy podziale gruntów, z nieustalonej doład przyczyny wybuchł pożar w jednej ze stodół. Zanim chłopi dobiegli do wsi, ogień na skutek wiatru rozszerzył się bardzo szybko, obejmując kilka zabudowań. Sytuację pogarszał fakt, że ani we wsi, ani w okolicy niema straży ogniowej. Spłonęły 23 gospodarstwa wraz ze wszystkimi zabudowaniami oraz kilkadziesiąt sztuk bydła. W dwóch domach mieszkańcy przechowywali na strychu pieniądze, które padły pastwą płomieni. Z całej wsi ocalało zaledwie 5 chałup.

Wycieczka szkolna z nabłą iuzją? Podczas wycieczki szkolnej w okolicy Czartoryska jeden z uczestników wycieczki przez nieostrożność spowodował wystarzał z dubeltówki, trafiając 11-letniego Józefa Kmiecica, syna posterunkowego z Maniewicz, który zmarł w drodze do szpitala.

Zajścia antyżydowskie w Grodnie. Według informacji nieskonfiskowanej prasy warszawskiej, zajścia wywołane zostały w szkole tańca Rajzera, gdzie żydowski handlarz żywym towarem zamordował marynarza polskiego W. Puszcza. Po pogrzebie grupy młodzieży napadali na żydów, jednocześnie wybijano szyby w sklepach. 12 osób zostało poturbowanych. Jeden z rannych zmarł w szpitalu. Według doniesień żargonowego „Warszauer Radio” wszelkie imprezy sportowe, przedstawienia kinowe i teatralne w Grodnie na znak żałoby zostały odwołane. 8 żydów, którzy brali udział w zamordowaniu Puszcza, aresztowano.

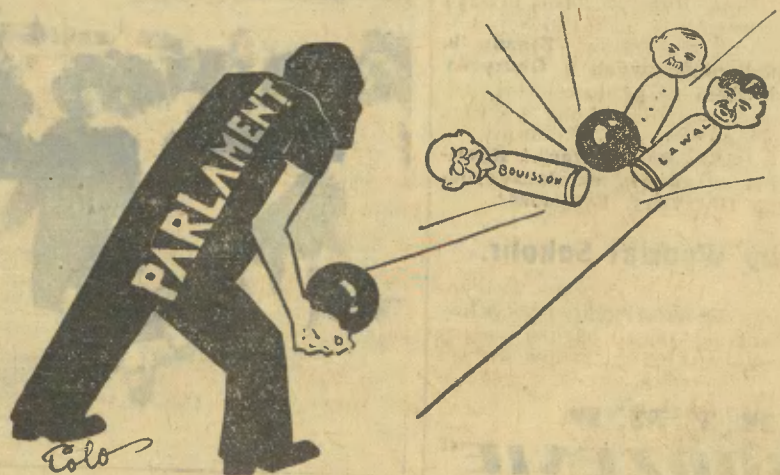
Rebusie. W Małopolsce wschodniej na drodze obok Narajewa dokonano napadu rabunkowego na Stefana Hallaja. Bandyci trzema strzałami z rewolweru zranili Hallaja, pobili go ciężko kolbą rewolweru i zrabowali 593 dolary. Hallaj zmarł.

Zamordowanie księdza prawosławnego. Został zamordowany przez nieznaną sprawców trzema kulami rewolwerowymi proboszcz prawosławny w gminie Poddebce pow. łuckiego — protopłojer Paweł Piataczenko. Był on przychylnym rządowi polskiemu ukraińskim działaczem społecznym.

16-letni uczeń zabił rówieśnika. W Łodzi podczas sprzeczki 16-letni uczeń szkoły powszechnej Marjan Pajak uderzył kamieniem rówieśnika Władysława Iwaniaka. Jak się okazuje, w czasie sprzeczki Iwaniak rzucił pod adresem przeciwnika słowo „pętał”. Urażony tym epitetem Pajak, silniejszy fizycznie od przeciwnika, pochwylił z ulicy kamień i ugodził nim Iwaniaka w głowę.

Kapitan Tadeusz Jandura, cztery razy odznaczony za waleczność, zmarł tragicznie i pochowany został na Powązkach. Ostatnio pełnił funkcję kierownika kancelarii w Belwederze.

Dzieci, źle się bawicie...

Francuski parlament nabył już zbyt wielkiej wprawy w wyrzucaniu kregli.

Kino ADRIA

Mostowa 9.

Początek o godzinie 5.15, 7.15, 9.10

Dziś, piątek 14 bm.

premiera

filmu, który zadziwił świat!

Syn King Konga

Najbardziej emocjonujący film osnuty na tle frapującej, fantastycznej przygody poszukiwaczy tajemniczych skarbów.

Reżyser: E. Schoedsack twórca filmu King Kong.

Nie było i nie będzie silniejszego wrażenia, większej emocji, lepszego filmu jak **SYN KING KONGA**

Nadprogram.

Kronika

Bydgoszcz, dnia 14 czerwca 1935 roku.

KALENDARZYK.

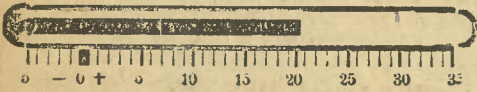
Dziś: Bazyl. Wielk.
Jutro: Jolanty wdowy, Wita.
Wschód słońca o godzinie 5.36.
Zachód słońca o godzinie 20.23.

Stan pogody

Pogoda słoneczna i ciepła o słabych wiatrach południowo-zachodnich.

Termometr wskazywał dziś rano:

DYŻURY NOCNE APTEK od 11—16 czerwca 1935 r.

- 1) Apteka pod Niedźwiedziem, ul. Niedźwiedzia 11, telefon nr. 50.
- 2) Apteka pod Koroną, ul. Dworcowa 48, telefon nr. 301.

„LEKTURA”, wypożyczalnia książek przy ul. Gdańskiej 54. posiada największy wybór beletrystyki ostatniej doby. Wypożyczka książki również na prowincję.

MUZEUM MIEJSKIE otwarte codziennie od 9—16. w niedzielę od 11—14. Obecnie w Muzeum wystawa obrazów Józefa Kidona.

MUZEUM SZKOLNE otwarte codziennie od godziny 11—14.

Związek Lekarzy Kolejowych Okręgu Pomorskiego w Bydgoszczy złożył na rzecz ubogich miasta Bydgoszczy 25,— zł, za co składam w imieniu ubogich serdeczne podziękowanie. Prezydent miasta: (—) L. Barciszewski.

Drogie pieczęcie. Ministerjum spraw wewnętrznych poleciło nowoutworzonym gminom wiejskim na obszarze województw południowych i zachodnich zaopatrzyć się w urzędowe pieczęcie nowego typu, które mają być zamówione w mennicy państwowej po 24 zł za sztukę.

Dyrekcja Miejskiego Gimnazjum Męskiego im. M. Kopernika podaje do wiadomości, że egzaminy wstępne do klasy pierwszej nowego ustroju rozpoczyna się w poniedziałek, 17 czerwca, o godz. 8-ej i trwać będą 2 dni. Egzaminy wstępne do pozostałych klas rozpoczyna się w środę, 18 czerwca, o godz. 8-ej.

Dyrekcja Publicznej Szkoły Doświadczającej Zawodowej Nr. 1 w Bydgoszczy niniejszym zwraca uwagę pp. mistrzom i pracodawcom na obowiązek zgłoszenia do szkoły swoich uczniów i młodocianych pracowników w myśl ustawy w ciągu 6-ciu dni od daty przyjęcia ucznia w naukę wzgl. do pracy. — Zgłoszenia przyjmuje sekretariat szkoły przy ul. Konarskiego 2, codziennie od godz. 11—13-ej.

Podziękowanie.

Patriotycznemu Obywatelstwu miasta Bydgoszczy, które w dniu 12 maja br. tak godnie i serdecznie raczyło w murach naszego grodu przyjąć delegatów Zjazdu b. Działaczy Niepodległościowych z Obczyzny i pogranicznych ziem — w dowód tej serdeczności pięknie dekorując domy i ulice sztandarami narodowymi — składamy tą drogą — staropolskie „Bóg zapłać”. Komitet organizacyjny zjazdu b. działaczy niepodległościowych Obczyzny, Bydgoszcz.

Okręgowy Wydział Sokolic.

Dziś, w piątek, 14 bm., o godz. 7-ej posiedzenie O.W.S., w sekretariacie przy ulicy Dworcowej. Porządek obrad bardzo ważny, stąd przybycie wszystkich zarządów gniazd konieczne.

CH. Z. M. P. „ODRODZENIE” KOŁO II SZWEDEROWO.

Schadzka informacyjna w poniedziałek o godz. 19.30 w lokalu p. Kolodzieja, ul. Ugory. O liczny udział prosi Zarząd.

Na marginesie.

Do organizacji najbardziej zasłużonych i cieszących się największym szacunkiem i uznaniem społeczeństwa należy harcerstwo. W bieżącym roku harcerstwo polskie święci swoje 25 lecie. Święci je wielkim złotem jubileuszowym, który w dniach 14—24 lipca br. odbędzie się w Spale. Czem dla harcerstwa będzie ten zlot — nie trzeba chyba się rozwodzić. Aby jednak mógł on osiągnąć swój cel, wysiłki młodzieży harcerskiej muszą zostać poparte przez całe społeczeństwo. I w tym właśnie kierunku idzie odezwa, którą wydał minister spraw wewnętrznych Zyndram - Kościakowski, przewodniczący Komitetu organizacyjnego jubileuszowego zlotu harcerstwa Polski-go. Tę odezwę, która powinna przemówić do każdego i pobudzić ofiarności publiczną, podajemy na tem miejscu w charakterystycznych zwrotach:

Jubileusz ćwierćwiekowej pracy Związku Harcerstwa polskiego na niwie wychowania młodych pokoleń przypada w chwili ciężkiej żałoby narodowej.

Prześlądo białej kochającej Polskę, a w niej szczególnie nadchodzące pokolenia, serce Wodza. Wśród młodych pokoleń szczególnie bliskie sercu Komendanta była młodzież harcerska, czemu niejednokrotnie dawał On wyraz, między innymi w pamiętnym rozkazie do harcerzek i harcerzy z okazji dziesięciolecia pracy harcerstwa.

Oto słowa rozkazu: „Już w latach niewoli przygotowaliście się do służby ojczyźnie. Uwierzywszy w tę sprawę, że tylko silny i zdrowy, przygotowany odpowiednio naród zdolny jest podjąć zwycięsko zbrojną walkę o niepodległość, poczęliście z całym entuzjazmem młodzieży zaprawiać swe ciała do trudów życia obozowego, ćwiczyć się w rze-

mięśle wojennem, a dusze swe młode nastrojać na wysoki ton moralny ofiarnej gotowości do czynu”.

W ciężkiej dla Polski chwili harcerstwo święcić będzie swoje dwudziestopięcioletnie w najwłaściwszy dla siebie sposób, ze zlotem w Spale, nad którym wysoki protektorat objął Pan Prezydent Rzeczypospolitej, a który zgromadzi 20.000 harcerzek i harcerzy, nie licząc delegacji harcerzy z poza granic państwa i skautów państw innych.

Na zlocie tym, który ma być potężną demonstracją „nadchodzącej Polski”, zapadnie głębokie postanowienie w sercach tysięcy zgromadzonej na nim młodzieży, że z ideowej spuścizny przez Wodza pozostawionej nie urońi, że przez życie całe pilnie strzec jej będzie. Zlot ten będzie przejawem wielkiej czci, jaką żywi harcerstwo dla wielkiej postaci Wychowawcy narodu, jak również będzie on demonstracją ćwierćwiekowego dorobku harcerstwa na polu wychowania młodych pokoleń w Polsce.

W związku z tem wzywamy wszystkich, którzy doceniając ważność w Polsce sprawy pokoleń w duchu wielkiej ideologii Marszałka Józefa Piłsudskiego do czynnego poparcia zamierzeń komitetów wojewódzkich współorganizujących zlot, przez wstępowanie na ich członków, oraz przyczynianie się do pomnażania zasobów pieniężnych, umożliwiających wzięcie udziału w zlocie jak najliczniejszemu szeregowi niezamożnej młodzieży harcerskiej.

Harcerstwo jest ruchem godnym poparcia.

Harcerstwo jest ruchem godnym poparcia. O tem pamiętajmy wszyscy, zwłaszcza teraz, w okresie przedzłotowym, gdy młodzież puka do naszych serc.

Kurs obrony przeciwgazowej.

Obwód Miejski Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej (LOPP) urządza w najbliższych dniach bm. kurs obrony przeciwgazowej dla służby odkażającej, celem przygotowania dalszych drużyn odkażających dla miasta.

Drużyny odkażające mają za zadanie usunąć, t. zn. zniszczyć po napadzie lotniczym chemiczne środki bojowe zapomocą odkażalników, które powodują ich rozkład i tem samem pozbawiają działania trującego.

Odkażanie jest umiejętnością, która wymaga szczegółowych wiadomości i wielkiej wprawy, nabytej przez gruntowne wyszkolenie i częste ćwiczenia.

W drużynach odkażających mogą być o-

soby, które podczas wojny nie zostaną powołane do pełnienia służby w szeregach armji. Silniejsze kobiety mogą być także zaszerogowane do służby odkażającej.

Ten ostatni szczegół jest bardzo ważny, ponieważ mężczyźni pójdą do szeregów, a więc kobiety muszą ich zastąpić wewnątrz kraju.

Zarząd Obwodu Miejskiego LOPP wzywa do współpracy w dziedzinie organizowania samoobrony przeciwgazowej wszystkich obywateli, którzy odpowiadają wyżej przytoczonym warunkom.

Bliższych informacji udziela oraz przyjmuje zgłoszenia na kurs sekretariat Obwodu LOPP, Grodzka 25, tel. 600.

Splata zaległości podatkowych i amnestja.

Rozporządzenie ministra Skarbu z 15-go kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych przewiduje, że z odroczenia zaległości na 3 lata będą mogli korzystać tylko ci podatnicy, którzy uiszcili w r. 1934-35 równowartość przypisanego im w tym okresie podatku lub uiszcili brakującą do tej równowartości kwotę do 1-go czerwca b. r., a jeżeli chodzi o rolników — do 1 września br. W związku z tem ministerstwo Skarbu podaje

do wiadomości, że terminy te są ostateczne i w żadnym wypadku nie zostaną przedłużone.

Termin składania zameldowań właściwym władzom skarbowym o wykroczeniach popełnionych przy zeznaniach podatkowych, deklaracjach o dochodzie i obrocie i t. d., które w myśl ustawy z dnia 26 marca br. o darowaniu kar za przestępstwa skarbowe nie będą pociągać za sobą sankcyj karnych, mija z dniem 19 czerwca bież. roku. Ustawa przewidywała bowiem na

Święto dzieci na wystawie brukselskiej.

Wielką atrakcją wszechświatowej wystawy w Brukseli było zorganizowane na ogromną skalę święto dzieci. Wśród licznych zabaw największą uciechę małych gości wzbudziło odtworzone z historyczną wiernością wesele średniowieczne.

takie zameldowanie tylko okres 2 miesięcy od chwili jej wejścia w życie.

Zameldowania o popełnionych przestępstwach skarbowych wniesione po tym terminie nie korzystają już z przywilejów ustawy amnestycznej.

Falszowanie towarów bielskich.

W produkcji włókienniczej na tle nieuczciwej konkurencji stosowany jest ostatnio w coraz szerszej mierze przez drobny a nawet i średni przemysł w Łodzi oraz na prowincji system falszowania towarów bielskich. Ofiarą tych machinacji, uprawionych ostatnio w coraz szerszej mierze, pada w pierwszym rzędzie kon-

Przy braku apetytu, kwaśnem odbijaniu się, zepsutym żołądku, wadliwym trawieniu, obstrukcji, wzdęciu kiszek, zaburzeniach przemiany materji, pokrzywce i swędzeniu skóry naturalna woda gorzka Franciszka-Józefa usuwa z organizmu substancje gnilne, zatrzymujące organizm. Zalecana przez lekarza.

sument. Oczywiście w równej mierze szkodliwy to poważnie interesom legalnego przemysłu we wszystkich ośrodkach włókienniczych, produkujących towary wysokiej jakości.

Proceder ten polega na tem, że cały szereg drobnych i średnich firm łódzkich oraz prowincjonalnych produkuje towary niskiej jakości, które wysyła następnie do wykończenia w Bielsku. Towary te powracają do Łodzi, zaopatrzone na lewej stronie w stempel apretury bielskiej i sprzedawane są konsumentom jako towary całkowicie wyprodukowane w Bielsku. W ten sposób za marny wyrób nieuczciwy producent osiąga stosunkowo wysoką cenę, sprzedając swój towar jako wyrób bielski, ciesząc się od wielu lat ustaloną marką.

Częstokroć producenci tacy idą jeszcze dalej, gdyż produkują i wykończają w Łodzi towar całkowicie, stempel apretury poprosu fałszują, a konsument jest przekonany, że kupił towar całkowicie wyprodukowany i wykończony w Bielsku.

Przeciwko tym machinacjom wystąpił przemysł bielski bardzo energicznie, wysuwając projekt wprowadzenia specjalnej nazwy ochronnej „wyrób bielski”. Jak się bowiem okazuje, znak towarowy, stworzony w swoim czasie przez przemysł bielski dla ochrony konsumenta przed wyzyskiem, a zarejestrowany w urzędzie patentowym R. P. nie stanowi dostatecznej przeszkody dla tych machinacji.

Jeden jeszcze moment zasługuje na podkreślenie. Szkodliwa ta działalność narazie ogranicza się do rynku wewnętrznego przyczyniając się do podtrzymania opinji renomowanych firm bielskich i poważnych producentów łódzkich. Ale przecież analogiczna sytuacja może się wytworzyć przy wywozie włókienniczym zagranicą. Byłoby to fatalnem uderzeniem w eksport, podkopującym zaufanie na rynkach światowych do towarów polskich.

Zaparcie. Doświadczenia lekarskie wykazały, że przy chorobach organów podbrzusza naturalna woda gorzka Franciszka-Józefa zapewnia łagodne wypróżnienie.

Zorganizowane społeczeństwo, potężne lotnictwo i niezawodna obrona przeciwlotniczo-gazowa ochroni nasze życie i mienie przed skutkami nalotów nieprzyjacielskich.

Wstąp do L. O. P. P., a przyczynisz się swoją składką do budowania samoobrony przeciwlotniczo-gazowej. Zapisy do LOPP. przyjmuje Sekretariat LOPP, ul. Grodzka 25, tel. 600.

Kino Marysieńka
Początek o g. 5, 6.20 i 9-tej

DZIŚ PREMIERA!
Clark Gable, John Barrymore, Robert Montgomery, Myrna Loy i H. Hayes w f. pt.

NOCNY LOT

Wielki dramat lotniczy o niezwykle ciekawej i frapującej akcji. (10701)

Król komików
HAROLD LLOYD
w arcywesołej, pełnej śmiechu i werwy komedii pod tytułem

KOCI PAZUR

Rząd nie bierze udziału w pracach nad nową ordynacją wyborczą.

(Ciąg dalszy).

całości ludności danego miasta nie usprawiedliwiłby tego.

Stwierdzenie, że przyznano głosy obywatelom polskim, mieszkającym na terenie Gdańska, należałoby jeszcze uwzględnić obywateli polskich z czeskiego Śląska cieszyńskiego.

W ten sposób zgłoszono bardzo wiele poprawek, które po zakończeniu dyskusji będą przegłosowane. Jest rzeczą charakterystyczną, że żaden poseł z BB głosu nie zabierał poza referentem. Taki wydano widocznie rozkaz. Zresztą i cała prasa sanacyjna powstrzymuje się od zabierania głosu w zasadniczych, aktualnych sprawach, jakby badała grunt.

Pos. Car oświadczył: „Będziemy dążyli do tego, ażeby prace nad temi trzema aktami prawodawczymi w obu izbach były zakończone najpóźniej 1 lipca! Dlatego też BB. może nie zabierać głosu, aby nie przedłużać dyskusji. A i tak swój projekt przeprowadzi.

Gdy dyskusja się przedłużała i posłowie byli już przemęczeni, jeden z nich postawił wniosek o przerwaniu dyskusji. I w tej chwili wywiązała się następująca wymiana zdań:

Pos. Stroński: Albo pracujemy, albo siedzimy. Panowie sobie spokojnie drzemają (jak wiadomo, ani jeden poseł z BB głosu nie zabrał — Red.).

Pos. Car: Panowie drzemali przez 8 miesięcy, a myśmy przez ten czas pracowali.

Pos. Stroński: Zawsze to mówią, że źle, jeśli sejm nie obraduje przez 8 miesięcy!

Senat nie myśli czekać.

Porzucono formalistykę.

Warszawa, 14. 6. (Tel. wł.). Senat nie myśli wcale czekać, aż sejm uchwali proponowane trzy projekty ustawodawcze. W dniu dzisiejszym już zbiera się komisja konstytucyjna senatu, aby rozpocząć dyskusję. Przeciwno takiemu pośpiechowi niezasadnionemu, który gwałci regulamin Senatu, zaprotestował sen. Woźnicki. Stoi on na stanowisku, że senat może tylko obradować nad uchwalonymi przez sejm ustawami a nie na podstawie zgłoszonego wniosku jakiegos klubu.

Sen. Woźnicki w dniu wczorajszym wystosował pismo do marszałka senatu w tej sprawie, jako do stróża regulaminu Senatu.

B. B. przygotowuje się do wyborów.

Stronnictwa jednak nie znikną!

Warszawa, 14. 6. (Tel. wł.). Wczoraj odbył się w Warszawie zjazd kierowników i sekretarzy wojewódzkich BBWR. W obecności prezesa premiera Sławka, ministra spraw wewnętrznych Kościakowskiego, byłych premierów Prystora, Jędrzejewicza i Kozłowskiego oraz członków prezydium BB.

Na naradzie ustalono, że Bezpartyjny Blok Współpracy z rządem funkcjonować będzie aż do zwolania nowego sejmiku i senatu i weźmie udział w akcji wyborczej. Sekretarze organizacji uczynią wszystko, by dopomóc znalezieniu odpowiednich kandydatów na posłów i senatorów.

Wybory odbędą się prawdopodobnie w drugiej połowie września.

Wieś w płomieniach.

17 zabudowań gospodarczych spłonęło pod Żninem.

We wsi Dochanowo pod Żninem wybuchł onegdaj wielki pożar z niewyjaśnionej dotąd przyczyny. W krótkim czasie pastwą płomieni padło 17 zabudowań gospodarczych. Wskutek silnego wiatru bowiem pożar przeczucił się z jednego gospodarstwa na drugie.

Wobec wielkich rozmiarów katastrofy akcja ratownicza okazała się bezskuteczną. Straty sięgają w dziesiątki tysięcy złotych. Blizsze szczegóły podamy później.

Straszliwa katastrofa w niemieckiej fabryce materiałów wybuchowych.

Blisko 200 robotników zginęło pod gruzami.

Berlin, 14. 6. (PAT). W miejscowości Rheinsdorf w pobliżu Wittenbergu nastąpiła straszna eksplozja w fabryce materiałów wybuchowych. Liczba zabitych podobno sięga 200. Narazie bliższych szczegółów brak.

W chwili gdy nastąpił wybuch fabryka pracowała w pełnej obsadzie. Z najbliższych okolic podążyły oddziały stra-

ży pożarnych, wojska i oddziały Czerwonego Krzyża, które pracują niezמר-dowanie nad usunięciem gruzów i ratowaniem pogrzebanych.

Długie korowody samochodów ciągną szosą, wioząc zabitych i rannych.

Wittenberg, miasto pow. w Saksonji pruskiej, oddalone jest od Berlina o 90 km.

Berlin, 14. 6. Wczoraj wieczorem zdarzyła się w fabryce środków wybuchowych „Wasag” (Westfaelisch-anhaltische Sprengstoffabrik A. G.) w Rheinsdorf pod Wittenbergą straszna katastrofa. W jednym z oddziałów nastąpiła z nieustalonych przyczyn eksplozja, która zburzyła część fabryki, a po niej nastąpiły dalsze wybuchy. Jeszcze w nocy nad gruzami fabryki unosiły się gęste gęby dymu i straż pożarna pracowała nad gaszeniem pożaru.

Zaalarmowano pogotowie sanitarne i drużyny ratownicze z Wittenbergi, a lekarzy nawet z Lipska i Berlina.

Berlin, 14. 6. (PAT). O godzinie 23.15 podano następujące dane o katastrofie w Rheinsdorf: Do godz. 20-tej nastąpiły kolejno 4-ry eksplozje. Również obecnie niebezpieczeństwo nowych wybuchów nie zostało całkowicie usunięte. Z tego powodu okolica katastrofy w dużym promieniu zamknięta została silnym kordonem wojska i policji. Eksplozja nastąpiła w rezerwoarach podziemnych z nieznanych dotąd przyczyn. Wbrew alarmującym pogłoskom, jakie krążyły w godzinach wieczornych w Wittenbergu, zapewniają ze strony niemieckiej, że liczba robotników, zatrudnionych w fabryce w chwili wybuchu, nie przekraczała 200. Siła wybuchu była straszna. Huk słyszano w odległości 8 km. Na ulicach Wittenbergu gromadzą się tłumy ludności, które czekają dalszych wiadomości z miejsca wybuchu. Setki rodzin dotkniętych jest katastrofą.

Koniec wojny o Gran Chaco.

Asuncion, 14. 6. (PAT). Ministerstwo spraw zagr. ogłosiło krótki komunikat, w którym powiedziane jest m. in. że „bohaterski żołnierz paragwajski wywalczył w zwycięskiej wojnie dla ojczyzny pokój. Zakończenie walki z Boliwią podpisane zostało wczoraj o godz. 12 w Buenos Aires”.

Cały korpus dyplomatyczny udał się do prezydenta Ayala, któremu złożył gratula-

cje z powodu zakończenia wojny.

W myśl podpisanego zawieszenia broni działania wojenne mają być przerwane w piątek w południe, lecz wojna w Gran Chaco toczy się tymczasem dalej, gdyż Paragwajczycy spodziewają się, że przed wejściem w życie zawieszenia broni uda się im zająć jeszcze miejscowość Ravelo.

Pokój w Gran Chaco.

Ogrodniczka: — Popatrzcie — zdaje się, że moja palma wypuściła korzenie.

Straszna zbrodnia w powiecie świeckim.

Zastrzelił swego wierzyciela, obrabował i następnie zwłoki ofiary wywiózł do lasu.

Nowe n. W., 14. 6. (tel. wł.). Jak już krótko donosiliśmy, na terenie leśnictwa Dobre, pod Nowem, znalazł leśniczy w czasie obchodu swego rewiru w lesie zagrzebane pod mechem zwłoki 60-letniego Antoniego Kotowskiego, deputatnika, zamieszkałego w Gajewie pod Nowem, który przed kilku dniami wyszedł z domu i już więcej nie powrócił. Komisja sądowo-lekarska i władze śledcze, z komendantem powiatowym policji ze Świecia na czele, stwierdziły, iż Kotowski padł ofiarą zabójstwa od wystrza-

łu z rewolweru. Zabójstwa dokonał dłużnik wymienionego denata, właściciel około 20-morgowej posiadłości w Gajewie, Piotr Furmanek, liczący lat 47, który położywszy trupem swego wierzyciela, będącego u niego na deputacie, obrabował jego mieszkanie i następnie trupa wywiózł do lasu, gdzie przez przypadek odnalazł go leśniczy. Furmanek i jego syn zostali natychmiast aresztowani i osadzeni w areszcie sądowym. Blizsze szczegóły tej zbrodni podamy jutro.

Tragiczna śmierć pod kołami lokomotywy.

Toruń, 14. 6. (tel. wł.). Dnia 13 bm. o godz. 9.15 na torze kolejowym, przecinającym szosę, prowadzącą z Torunia do Chełmży, wydarzył się tragiczny wypadek, który przyniósł śmierć Józefowi Jankowskiemu, kowalowi z Kowrów (pow. toruński). Przebieg tragicznego wypadku był następujący:

O godz. 9.15 jechał pociąg osobowo-towarowy z Torunia-Mokre na Toruń-Północ. Jak wiadomo, tor kolejowy na tej linii przecina szosę z Torunia do Chełmży. Przejazd przez tor nie jest chroniony przez szla-

ban, który okazuje się koniecznym. W tym czasie przejeżdżał na rowerze 60-letni Jankowski, z zawodu kowal, który prawdopodobnie chciał przejechać tor — zanim nadjeżdże pociąg. Obliczenie jego okazało się jednak mylne, gdyż nie zdążył przejechać szyn kolejowych i został najechany przez lokomotywę. Nieszczęśliwy poniósł śmierć na miejscu. Koła parowozu odciały mu nogę.

Na miejsce wypadku udała się komisja sądowo-lekarska, która ustali przyczynę tragicznej śmierci kowala.

Trzech saperów utonęło.

Tragiczny wypadek w czasie ćwiczeń saperów na Wiśle.

Toruń, 14. 6. (tel. wł.). Dnia 13 bm. w godzinach rannych na Wiśle w Toruniu, 8 baen saperów odbywał ćwiczenia na czołnach. Nagle zjawiła się wysoka fala, wywróciła czołno i znajdujący się w nim trzech saperzy — starszy saper rez. Rych-

lik Franciszek, saper Hrząsiak Stanisław i saper Lewicki Marceł utonęli. Pomimo natychmiastowej akcji ratunkowej, nieszczęśliwych nie zdołano uratować. Tragiczny wypadek wywarł straszne wrażenie na pozostałych żołnierzach.

W Łańcuckim niegodziwiec wymordował całą rodzinę.

We wsi Handzlówka, pow. Łańcut, uderzeniami siekiery zabity został 35-letni Jan Kisała, jego żona Tekla i dwoje nieletnich dzieci. Sprawa miała następujące podłoże: Między Kisałą a jego szwagrem Adamem Rogowskim, zamieszkałym również w Handzlówce panowały oddawna niesnaski na tle sporu o majątek. Ubiegłej nocy Rogowski uzbrojony w siekiere wdarł do mieszkania Kisały i pokolei wymordował całą rodzinę. Zbrodniarz został aresztowany i przyznał się do popełnienia mordu.

Granat rozszarpał trzech wieśniaków.

We wsi Korczego, pow. nowogródzkiego, trzech wieśniacy usiłowali rozebrać znalezione na polu granat artyleryjski. W pewnej chwili nastąpił wybuch, zabijając na miejscu wszystkich trzech.

„Rzeźnia niemowląt” w Atenach.

Ateny, 13. 6. (PAT). Grecka opinia jest do głębi wstrząśnięta szczegółami, jakie wyszły na jaw podczas rewizji, przeprowadzonej przez nowego burmistrza miasta Aten, p. Kotziasa w miejskich zakładach społecznych.

Jak donosi „Eleutheras Antropos” z 11.786 niemowląt oddanych do miejskiego zakładu dla niemowląt, pozostało przy życiu jedynie 683, zaś zmarło 9.341 niemowląt.

W roku 1921 oddano do zakładu 1.300 niemowląt, z których przy życiu pozostało tylko jedno dziecko, w roku 1922 oddano 1.170, a pozostało przy życiu tylko dwoje dzieci.

W celach oszczędnościowych chowano po dwoje dzieci w jednej trumienca.

Wzmiankowane pismo nazywa zakład „rzeźnią niemowląt”.

Prezydent związku lekarzy Vlavianos w piśmie skierowanym do prezydenta miasta, nazwał przytułek „herodeonem”, a dyrektora zakładu „drugim Herodem”. Sprawą zajęły się władze prokuratorskie.

Wybuch amunicji.

Helsingfors, 14. 6. (PAT). W Lahdensofia, koło jeziora Ladoga nastąpił wybuch w składzie amunicji, znajdującym się pod ziemią. Jeden żołnierz zginął, kilku odniosło ciężkie rany. Katastrofa nastąpiła wskutek pożaru domu, pod którym znajdował się skład amunicji. Jak się zdaje, była to robota komunistów.

Kino „Apollo”
Kraśnickiego 23, tel. 3495
Początek o g. 5, 10 pp. 7, 10 i 9, 15 wiecz.

Dziś w piątek uroczysta
premiera! Sensacja artystyczna
„United Artists”! Cześć w barwach
koloru! Rewelacja arcyfilm, który
cały świat przyjął z żywością entuzjastyczną.

Rodzina Rotszyldów

Monumen. dramat na tle dziejów najl. rodziny bank. świata.
Film, który ilustruje potęgę pieniądza i potęgę miłości! „Bóg wojny” i „Bóg finans.” w emocjon. walce tytanów! Plom. romans
dwójka sero na tle pożogi wojennej! Film, który uczy każdego
jak zdobyć milionową fortunę! **Miljonowa wystawa!**

W r. g. st. ekranu
Borys Karloff
Lorents Joung
George Arliss
i Robert Joung

Nadprze. piękna kolor.
groteska pt. „Latająca
mysz” najnowszy ry-
godnik i Kronika
„Pata”. (10702)

STATNIE WIADOMOSC

Akademja ku czci Marszałka Piłsudskiego w Kownie.

Królewiec, 14. 6. (PAT). Jak donoszą z Kowna, tamtejszy „Dzień Polski” zamieszcza wiadomość, że w dn. 15 czerwca w jednej z większych sal kowieńskich odbędzie się akademja żałobna ku uczczeniu pamięci Marszałka Piłsudskiego.

Sowiety propagują.. czystość życia rodzinnego!!!

Moskwa, 12. 6. Prasa sowiecka rozpoczęła ostatnio nadzwyczaj energiczną kampanję w sprawie czystości życia rodzinnego. Potępia plagi częstych rozwodów i sztucznego przerywania ciąży, uważając je za przeżytki kapitalizmu.

Według powszechnej opinji, w najbliższym czasie mają się ukazać w Sowieciech dekrety, poważnie ograniczają-

ce łatwość uzyskania rozvodu oraz zezwalające na wykonywanie sztucznych poronień jedynie w wypadkach, zagrażających zdrowiu kobiety.

Generalna Komunja św. dzieci całego świata.

Dla uczczenia 25-tej rocznicy ogłoszenia przez Piusa X. dekretu „Quam singulari Christus amore” rozciągającego możliwość przystąpienia do Pierwszej Komunji św. na dzieci siedmioletnie, św. Kongregacja Sakramentów, dzięki staraniem której dekret wspomniany został wydany, zaleca, by w dniu Wniebowzięcia N. Marii Panny, 15 sierpnia, katolickie dzieci całego świata przystąpiły do generalnej Komunji Świętej.

Gdańsk na wulkanie.

Polska nie może się żadną miarą zgodzić na ograniczenie obrotu dewiz.

Gdańsk, 14. 6. Wobec sprzeczności, zachodzącej między umową polsko-gdańską a nowym rozporządzeniem walutowym senatu gdańskiego, ograniczającym wywóz dewiz z terytorjum Gdańska do 20 guldenów miesięcznie, które to rozporządzenie senat gdański zamierza stosować do obywateli polskich oraz do osób, udających się do Polski, komisarz generalny Rzplitej min. Papée zgłosił się do prezydenta senatu Greisera, celem wyjaśnienia tej sprzeczności.

Wynik rozmów nie jest dotychczas znany, w każdym bądź razie Polska nie może zgodzić się na traktowanie jej przez władze gdańskie jako kraju za-

granicznego, gdyż związana jest z Gdańskiem zarówno wspólnym terytorjum celnym, jak i wspólnym przedstawicielstwem w stosunku do zagranicy.

Demonstracje przed Volkstagem.

Gdańsk, 14. 6. Przed i po posiedzeniu sejmu usiłowały grupy członków opozycji demonstrować przed gmachem Volkstagu.

Policja demonstrantów natychmiast rozprędziła.

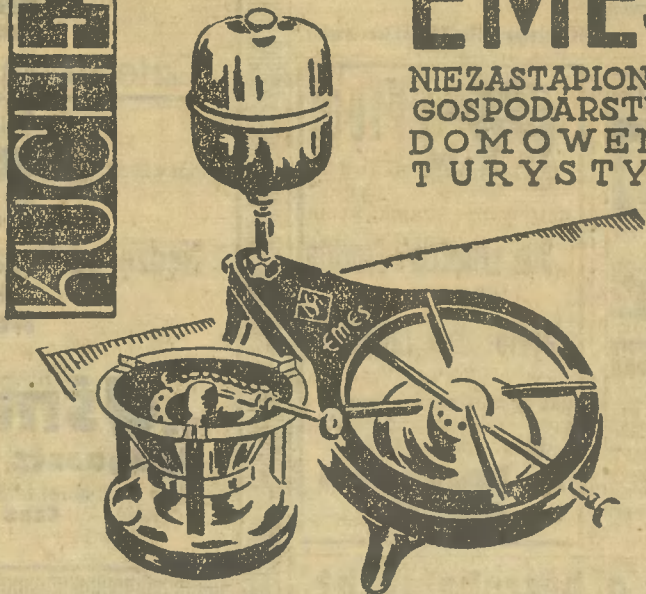
Opozycja żąda rozwiązania Volkstagu gdańskiego.

Gdańsk, 14. 6. Partje: centrowa, niemiecko-narodowa i socjalistyczna wno-

SPIRYTUSOWE

EMES

NIEZASTAPIONE W
GOSPODARSTWIE
DOMOWEM I
TURYSTYCE

Do nabycia:

J. MUSOLFF, Skład Żelaza, Bydgoszcz, Gdańska 7.

10697

sły wspólny wniosek o rozwiązanie gdańskiego Volkstagu.

Praca w gdańskim porcie zamiera.

Gdańsk, 14. 6. Zarządzenie przymusowej gospodarki dewizami wywołało w gdańskim życiu gospodarczym zupełny chaos.

Firmy, załatwiający sprawy obrotu polskimi towarami w porcie gdańskim, nie mogą uzyskać od centrali dewiz pieniędzy, koniecznych dla zaspokojenia polskich eksporterów.

Praca portowa musi więc utknąć na martwym punkcie.

Eksporterzy i importerzy gdańscy interwenjowali w ciągu ostatnich 24 godzin kilka razy w Banku Emisyjnym, jednak bez skutku.

Polscy przemysłowcy i kupcy w Gdańsku zebrali się na naradę, by zastanowić się nad sytuacją i nad środkami, któreby pozwoliły uniknąć poważnych szkód, jakie grożą polskiemu interesom przez zaprowadzenie w Gdańsku przymusowej gospodarki dewizowej.

JĘDRZEJOWSKA MISTRZYNIA Polski.

W środę po południu odbył się w Warszawie na krajowych mistrzostwach tenisowych Polski finał gry pojedynczej pań. Mistrzostwo Polski zdobyła znowu Jadwiga Jędrzejowska, bijąc bez trudu Volkmer-Jacobsen 6:1, 6:3.

W singlach panów Hebda wygrał z Laszkiewiczem z Bydgoszczy 6:0, 6:0, 6:2, Horman pokonał Wojciechowskiego 3:6, 4:6, 6:2, 6:2, 6:4, Spychała zwyciężył Bekera 6:2, 6:3, 6:2, Popławski wyeliminował Altschulera 6:0, 6:3, 6:3, a Bratek odniósł zwycięstwo nad Piechockim 6:0, 6:2, 7:5.

W półfinale gry mieszanej para Volkmerówna-Hebda wygrała z parą Lilipopówna-Popławski 6:0, 6:0.

Pozatem rozegrano finał gry podwójnej juniorów. Para Gotschalk-Strzelecki wygrała z parą Ksawery Tłoczyński-Połośki (Bydgoszcz) 8:6, 1:6, 6:4.

SUDOR w płynie „Ap. Kowalski” POT i WOH

Wyszczepienie w płynie „Ap. Kowalski”
usuwa
Wystrzegać się naśladowictw

Dziś wielka rewja mody kąpielowej w Be-De-Te.

Pięknie, najnowsze kostjomy kąpielowe oraz płaszcze i inne akcesoria niemniej piękne i zgrabne modelki, przedstawiające nowości w dziedzinie mody kąpielowej, wzbudziły wielkie zainteresowanie licznie zebranej publiczności na wczorajszej rewji mody w Be-De-Te. Wobec wielkiego powodzenia, jakim cieszyła się wczorajsza rewja, zostanie ona w dniu dzisiejszym powtórzona i niewątpliwie panie, które wczoraj nie mogły podziwiać najnowszych kostjumów kąpielowych w Be-De-Te mają okazję w dzisiejszy piątek poczawszy od godz. 4 zainteresować się modą kąpielową.

Nieszczęśliwy wypadek murarza.

[ak] We wczorajszy czwartek w południe zatrudniony przy budowie domu na Wzgórzu Dąbrowskiego 4 murarz 61-letni Jan Zieliński zam. przy ul. Tucholskiej 8, w pewnej chwili przechylił się i straciwszy równowagę spadł na bruk. Zieliński odniósł ogólne ciężkie potłuczenie ciała i zawieszoną karetką pogotowia przewieziono go do lecznicy miejskiej. Życiu jego podobno niebezpieczeństwo nie zagraża.

PREMJERY W KINACH BYDGOSKICH.

„TAJEMNICA PUŁKOWNIKA REDLA” I NOWA REWJA.

Kino „Rewja” wznowiło bardzo interesujący film z dziedziny szpiegowskiej p. t. „Tajemnica pułkownika Redla” o niezmiernie czystym udźwiękowieniu w języku czeskim. Na scenie występuje nowy zespół artystów z obfitym zapasem humoru i pomysłów atrakcyjnej rewji: jak piosenek, tańców i skeczów. Choć tam od czasu do czasu padnie jakieś więcej trywialne powiedzonko lub żart, to jednak w satyrze jest przyjęte, a zresztą, czy nasza nowoczesna literatura nie psrzy się od ordynaryjnych zwrotów i okresów. Wolno rozmatym „naturalistom”, literatom, wolno też humorystom na scenie krzesać skry humory i pozwalać widzowi zapomnieć choć na chwilę o troskach codziennych. Wartości i wysiłki artystów publiczność oceniła i przychodzi licznie na każde przedstawienie. Doskonałym bowiem jest Rewera-Rawski, piosenkarz humorysta, dalej Leński, Szymański i Rewski. Panie Zofia i Wica Carina ładnie tańczą, Wolińska o miłym głosie śpiewaczka, zdobywa gorące oklaski za wykonane uczuciem piosenki. Całość rewji uzupełniona skeczami, wywiera nader dodatnie wrażenie a przedewszystkiem bawi świetnie.

Samobójstwo czy mistyfikacja?

[ak] Tajemniczy wypadek zaginięcia żołnierza służącego w lotnictwie, 22-letniego St. Koniecznego, wywołało wielkie wrażenie w kołach wojskowych i zaalarmowała żandarmeria czyniła poszukiwania za zaginionym żołnierzem. Onegdaj znaleziono na Czyżkówie na brzegu nowego kanału mundur i bagnet Koniecznego, a w jednej z kieszeni listy pożegnalne, w których „denat” pisze do rodziców, iż z powodu kary twierdzy, otrzymanej już dwukrotnie, postanowił życie zakończyć i czuć się do kanału. Prosi zarazem rodziców o pomoderlenie się za jego

duzę. W innym liście żegna się w czułych słowach ze swymi kolegami.

Przeprowadzone dochodzenia żandarmerji narazie nie ujawniły zwiok samobójcy. Wypuszczono bowiem wodę z kanału, lecz po Koniecznym nie było śladu. W kołach żandarmerji przypuszczają raczej, iż Konieczny wprowadził władze w błąd, sam zaś uciekł w niewiadomym kierunku. Zagadka czy zachodzi mistyfikacja lub też istotnie samobójstwo, jak dotąd nie została rozwiązana.

Nadużycia na kolei.

W związku z wykryciem nadużyć na kolei aresztowano przed kilku dniami trzech urzędników. Po przesłuchaniu przez sędzię śledczego zwolniono pewnego wermistrza i b. wermistrza. Magazynier W. nadal znajduje się w areszcie. Ze względu na dobro śledztwa szczegółów nadużyć narazie podać nie możemy.

— Wycieczka Wisła do Gdyni. W dniach 17 do 21 czerwca wyjeżdża z Bydgoszczy statkiem Vistula wycieczka krajoznawcza do Gdyni. Koszt wycieczki na przeciąg 3 dni z podróża, noclegami i zwiedzaniem wycina 15 zł. Zbiórka uczestników wycieczki na dworcu autobusowym w poniedziałek 17 o godz. 17. Zgłoszenia na wycieczkę przyjmuje się jeszcze w inspektoracie szkolnym w godzinach wyżej podanych.

— Egzamin wstępne. Dyrekcja Miejskiego Kat. Gimnazjum Żeńskiego (ul. Staszica 4) w Bydgoszczy zawiadamia, że egzamin wstępne do kl. 1 nowego ustroju rozpoczyna się dnia 17 bm. o godz. 8 rano. Uczennice przyniosą ze sobą na egzamin przybory do pisania, papier na zadania z języka polskiego i rachunków oraz czytanke polską z ostatniej klasy. Egzamin wstępne do klas wyższych rozpoczyna się dnia 19 czerwca o godz. 8 rano.

— Zjazd delegatów ZUK. W niedzielę 16 bm. odbędzie się w Bydgoszczy zjazd delegatów pomorskiego okręgu Związku Urzędników Kolejowych. Zbiórka o godz. 8 rano na ul. Dworcowej pod nr. 100. skąd wymarsz na nabożeństwo. Obrady zjazdu rozpoczyna się o godz. 10½ w sali Pod Lwem.

Bank Polski płać w dniu 14. 6. 1935 r.

dolary amerykańskie	5,26
funt sterlingów	26,—
franki szwajcarskie	172,61
franki francuskie	34,87
florency holenderskie	357,30

Kalendarzyk Ch. D.

Chrześcijańska Demokracja Koło Bielawy.
Zebranie plenarne odbędzie się w sobotę 15 bm. w lokalu p. Ferency przy ul. Pierackiego 18 o godz. 7 wieczorem. Aktualny referat wygłosi członek Zarządu Okręgowego.
Wobec bardzo ważnych spraw obecność wszystkich członków konieczna. Goście i sympatycy mile widziani.
Zebranie zarządu o godz. 6. Zarząd.
*
KOŁO CH. D. WIELKIE BARTODZIEJE.
Zebranie w sobotę, 15 bm. o godz. 7.30 u p. W. Kujawskiego. Sprawy bardzo ważne. Referat wygłosi p. red. Nowakowski. O liczny udział prosi Zarząd.

Ze sportu.

POLSCY PIŁKARZE PRZEGRALI W HOLANDJI. ROTTERDAM BIJE WISŁĘ 10:3.

W środę wieczorem przy świetle elektrycznym Wisła krakowska rozegrała mecz w Rotterdamie z reprezentacją Rotterdamu, przegrywając 3:10 (1:5).
Mecz wywołał w Holandji bardzo duże zainteresowanie. Mimo dnia powszedniego, na trybunach zgromadziło się około 10 tysięcy osób. Wisła do tego meczu wystąpiła w swoim normalnym składzie. Przeciwnikicył w swej drużynie 5 reprezentacyjnych graczy holenderskich.
Zwycięstwo Rotterdamu było niewątpliwie zasłużone, chociaż w zbyt wysokim stosunku.

3 tydzień towarzysztwa.

Piątek, dnia 14 czerwca.
godz. 19.30: KSM „Naprzód”. Zebranie plenarne na salce parafjalnej.
godz. 20: Tow. Śpiewu Chopin. Lekcja śpiewa.
godz. 20: KSM z Okręg bydgoski. Zebranie na sali Domu Katolickiego przy Farze.
godz. 20: Kółko Misyjne przy Stow. Dzieci Marij. Zebranie w zakładzie św. Florjana.
godz. 20: Klub mandolin. Lutnia. Lekcja w lokalu klubowym ul. Długa 24.

Sobota, dnia 15 czerwca.
godz. 19: Zarząd XXI Okr. Śpiewaczego. Zebranie komisji jubileuszowej zjazdu śpiewaczego w szkole muzycznej p. prof. Jaworskiego przy ul. Sniadeckich 29 II ptr. Omawiana będzie sprawa zjazdu.

Niedziela, dnia 16 czerwca 1935 r.:
godz. 7.30: Związek Podoficerów Rez. Cwiczenia w terenie połączone z wycieczką do Fordonu. Zbiórka przy Szkole Podchor. Gdańska.
godz. 9: Tow. Czeladzi Rzeźnicko-Wędlinarskiej. Wycieczka do Brdujścia parostatkim z przystan Lloydu Bydgoskiego.
godz. 14: Tow. Osw. Rel. św. Ignacego. Zebranie plenarne na sali p. Kowalskiego, (dawn. Kleinert).

godz. 15: Zw. Reemigrantów i Optantów. Zebranie plenarne w salce Rzeźni Miejskiej.
godz. 15: Tow. Pszczelarzy na Bydgoszcz. Zebranie miesięczne w pasieci naukowej w Instytucie Rolniczym, ul. Ossolińskich 14.
Organizacja Przystosowania Wojsk. Kobiet do obrony kraju urzędza w roku bież. obóz pod namiotami w Orłowie i kolonję w pensjonacie w Cisnie na Śląsku dla członkiń wszystkich kół. Blisze informacje i zapisy w sekretarjacie. — Zebranie inf. w piątek 14 bm.
godz. 16: Tow. Kult. Osw. Kobiet im. Dąbrówki. Zebranie w lokalu p. Kowalskiego (Kleinert).
godz. 18: Korporacja Eksternia. Wycieczka do Jeziora Jeznickiego i okolicy Brzozy. Zbiórka przy kościele farnym po nabożeństwie.

